

НАША ДОРОГА NASHA DOROHA

літо/summer 2(17)/2005

читайте ✦ inside...

- *Наша Дорога* **35** *Nasha Doroha*
- Про Святійших Отців і нашу Церкву
- Oksana's story—
the mysterious letters
- An actor gets
THE call

Celebrating Women

Honouring the Passion, Prides & Perseverance of Canadian Women

Celebrating Women is a national touring art exhibition featuring the artwork of Canadian artist Larisa Sembaliuk Cheladyn. It is a dynamic statement about the impact women have had on Canadian history.

Celebrating Women is sponsored by the National Council of Women of Canada (NCWC), one of Canada's oldest women's organizations. Since its formation in 1893 it has played a leading role in reaching many of the milestones in Canadian social history.

Celebrating Women will tour across Canada in 2004-06. The collection of 25

water colour paintings will visit several major cities from Victoria to Halifax. Proceeds from sales will be used to support the work of NCWC in decreasing the many challenges women continue to face, particularly the ongoing issues of homelessness and personal safety.

The Ottawa Council of Women is proud to host *Celebrating Women*—a visual tribute to the dedication of all Canadian women who have participated in building a healthy, progressive and vibrant Canadian community.

Fabric of a Nation

Watercolour by

Larisa Sembaliuk Cheladyn

Used with permission of artist

From the Collection

Celebrating Women

A National Fundraising Project by The National Council of Women of Canada

Наша Дорога

XXXV – 2(17)/2005

Nasha Doroha

Квартальний журнал Ліги Українських
Католицьких Жінок Канади

Quarterly publication of the Ukrainian Catholic
Women's League of Canada

La Journal de la Ligue des Femmes
Catholiques Ukrainiennes du Canada

National Executive mailing address:

Shirley Lisowski, President
100 Attache Drive, Winnipeg, MB R2V 3L5
salisowski@hotmail.com

We welcome letters and contributions. Вітаємо
співучасть. Просимо пересилати листи, листи
до редакції. Please send to:

РЕДАКТОР/EDITOR

**ОКСАНА БАШУК ГЕПБУРН
OKSANA BASHUK NEVBURN**

1360 Ch. D'Aylmer Rd, Gatineau, QC J9H 7L3
Phone: 819-771-0723 Fax: 819-775-9488
oksanabh@sympatico.ca

ТЕХНІЧНА ОБРОБКА/TECHNICAL PRODUCTION

Igor Kodak • Ihor Kodak
234 Cochin Crescent, Saskatoon, SK S7K 4T2
Phone: 306-934-7125 • ikodak@sasktel.net

**УКРАЇНОМОВНИЙ КОРЕКТОР/
UKRAINIAN LANGUAGE PROOFREADER**

Люба Андріїва • Luba Andriyiv

**МАРКЕТИНГ ТА АДМІНІСТРАЦІЯ/
MARKETING & ADMINISTRATION**

Jayne Paluck • Євгенія Палюк
95 Laval Drive, Regina, SK S4V 0H3
Phone: 306-584-9616 Fax: 306-585-0926
Patrice Detz • Петруся Дець
110 Toronto Street, Regina, SK S4R 1L7
Phone: 306-543-1740 Fax: 306-924-5961

Висловлені погляди не конечно відповідають
Редакції. Матеріали не повертаються. Opinions of
authors are not necessarily those of the Editorial
Board. Material will not be returned.

People in photographs are identified left to right.

Copyright © UCWLC. All rights reserved.

PUBLICATIONS MAIL

AGREEMENT NO. 40007760

**RETURN UNDELIVERABLE CANADIAN
ADDRESSES TO NASHA DOROHA
110 TORONTO ST REGINA SK S4R 1L7**

ISBN 1-894022-75-0

Printed by PrintWest Communications
1150 8th Avenue, Regina, SK S4R 1C9
Phone: 306-525-2304 Fax: 306-757-2439

Верхня обкладинка / Front cover

From Pope John Paul II: *A Man & His People*.
1985. Collins Publishers.

Pope Benedict XVI: from the Internet.

Зміст ✧ Contents

4 Листи ✧ Letters

Спеціальні статті ✧ Special Features

6 Святійші Отці і наша Церква
✧ The Holy Fathers & our Church

11

Організаційні справи ✧ Organizational Items

17 From the National President ✧ Від крайової голови

18 UCWLC 2004 scholarship winners

19 Свято 120-ліття українського Жіночого руху
Ірина Вжесневська

22 Наша духовність ✧ Our Spirituality

24 From sea to sea ✧ Від моря до моря

30 Вічна пам'ять ✧ Eternal Peace

32 Profiles ✧ Особистості

На кінець ✧ Closing Features

34 Українська друга світова
Юрій Шаповал

36 Oksana's Wish
by Jean Kozelko

37 Edward Danylo Evanko:
Music Man with a clerical collar
by Christopher Guly

38 Останнє слово ✧ Last word

**Deadline for
submissions**

**НАША
ДОРОГА**

10.VIII.2005

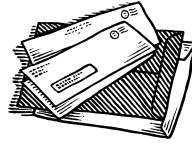
**Річечень
дописів**

Obituaries are a final tribute to the lives of our friends and devoted UCWLC members. ND welcomes an opportunity to share these with our readers. In writing the Obituary you might consider telling us a little about the person's history; major developments in their lives; special characteristics, or interests; the contribution to our community or to society; some personal remembrance.

ND rates: \$30 for 50 words and picture
\$75 for up to 100 words and picture

Regretfully, ND cannot publish longer Obituaries due to limited space. However, ND welcomes interesting short stories and profiles. Please contact the Editor for further information.

Nucnu ... Letters

Many thanks for your gift of the special edition of *NASHA DOROHA* which commemorates the rich 60-year history of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada!

You have much to celebrate, indeed, and your WUCWO sisters join you in giving thanks to God for the blessings of these past 60 years.

May God continue to bless you and all of your good efforts, which give glory to His name in Canada, Ukraine and throughout the world.

Karen Hurley
WUCWO Vice President for North America

Thank you so much for having our article "Children celebrate language, culture and faith daily" in your spring journal. It was great to see our program showcased in a journal such as yours and we appreciate the space. We have had many complimentary comments about it and we are sure it will help promote language learning within a spiritually based school.

Angela Wasylow
Holy Family School
Saskatoon

The article "St. Sofia's School in Lviv" (*NASHA DOROHA* Spring 2005) failed to recognize that the UCWLC Branch at Christ the Good Shepherd at St. Michael's Church, Toronto. Our Charitable Convenor later advised that the article was written before the funds were received. We contributed \$920 to the school and would appreciate being recognized as having done so.

Jennie Richardson
President

I find the articles in the "Arts and Entertainment" section informative and interesting.

Sonja Paley, Winnipeg

Enjoy reading the articles from the other Eparchies. The articles written in Ukrainian give me an opportunity to improve the language.

Mary Gramiuk, Winnipeg

On October 31/04, I sent *ND* two articles: our UCWLC 60th Anniversary and a farewell to our parish priest called "We fondly remember a Man of Faith" along with two photos and a \$50 cheque which was cashed.

So far, you have not published it. Our ladies are doubting me, wondering whether I sent it in or not. I am told that you did receive it on November 5/04.

What is taking so long and what are your problems?

Sally Bey
St. Volodymyr's UCWLC, Thornhill, ON

ND regrets that due to a filing error the material was not published. It appears in this issue. — Ed.

Neither of our two articles (submitted by the Thornhill UCWLC) were included in this issue. One was about our celebration of the 60th anniversary which was to be in the "From Sea to Sea" section. We understand that this submission is included at no cost as it informs all of Canada of the activities of the Branches. When the Journal was established, during the Presidency of the late Iryna Malycka, this was the main aim.

The other article was about the farewell luncheon for our beloved former pastor and spiritual adviser, Fr. Vin-

cent Prychidko, OSBM. A cheque for \$50 was sent to Treasurer Patrice Detz. The cheque was cashed but the article was not published and no explanation was received. If the article is not published in the journal, is the Branch reimbursed for the amount remitted?

The UCWLC has 5 Eparchies. In the "From Sea to Sea" section all five have the right to include articles of interest from their Branches. I feel that they are not allotted space fairly.

For example: In (last) issue the page allotment was: Edmonton 4; Winnipeg 3 plus; New Westminster 2 columns; Toronto 2 columns; Saskatoon 1 column. It appears that some Eparchies are being discriminated against. Looking at these figures one would assume that the Eparchies of New Westminster, Toronto, and Saskatoon had not submitted enough material for this section. But as a matter of fact, Toronto Eparchy submitted 11 articles for this issue. In the past, many articles have been submitted regularly by our *NASHA DOROHA referentka*, Christina Tatarsky.

It definitely appears that all Eparchies are not treated fairly. Could you explain why?

Also articles that have been submitted are censored by the Editor. Sentences have been omitted and the article does not make sense. Many of our members do not wish to submit any more articles because of this action. We understand that the Editor has the right to condense an article but it should still make sense to the reader!

UCWLC members also submit interesting articles on current subjects and many have religious content. They are sent back and asked to shorten them significantly. To do this, many members are discouraged and do not submit any more. The members in the Branches of the Eparchies wish to share their celebrations, memorial, fund-raising projects for charities and other activities. This was the reason that the *NASHA DOROHA* Journal was established.

At the last Plenary meeting, there was a motion made and seconded, that the emblem of the UCWLC was to be

on the front cover. The size was to be 1½ inches. This motion was passed with only 1 vote not in favour. The emblem is only 1 inch. Could you please explain why?

Yaroslava Sheremeta, President, St. Volodymyr's Branch Thornhill, ON

ND is guided by a policy of inclusion and welcomes contributions. It attempts to publish relevant original material. It receives more material than it can use but strives to publish all Sea to Sea, Mnohaja Lita! and Vichnaja Pamjat' submissions—the guidelines call for 100 words to accommodate the many activities and commemorations. Material is edited

primarily for length. All money is acknowledged in print. Other articles are welcome in the 400 words range to provide variety and deal with the large amount of relevant subject matter. The emblem is in keeping with the decision of the Plenary and the Editorial Board. — Ed.

Correction

to the Spring issue 1(16)/2005
The fax number in the RJs Tours ad on page 26 should read **780-415-5639**.

Перший підручник історії

330 років тому в Києві у лаврській друкарні видано "Синопис" (огляд) — перший короткий нарис історії України і Росії від найдавніших часів і до останньої чверті XVII ст.

Редакцію "Синописа" здійснив І. Гізель — талановитий учений, з великим досвідом педагогічної роботи в Києво-Могилянській колегії, в якій він був ректором і читав філософію, історію, психологію. Володів іноземними мовами, був автором філософсько-богословських трактатів. І. Гізель брав активну участь у політичному житті, стійко захищав інтереси України на переговорах між Росією і Польщею.

Микола Гламазда

На прес-фонд ✧ НАША ДОРОГА ✧ Press Fund

Anonymous donation.....	\$200.00	UCWLC - Nativity of the Blessed Virgin Mary Branch, Brandon	50.00
UCWLC - St. Nicholas Branch, Kenora	200.00	UCWLC - St. Nicholas Branch, Winnipeg	50.00
UCWLC - St. Mary's Branch, Vancouver	175.00	UCWLC - St. Basil's Branch, Winnipeg	25.00
Eparchy of Edmonton	125.00	Mary Beley, New Westminster	25.00
Archeprarchy of Winnipeg	100.00	UCWLC - Holy Resurrection Branch, Penticton.....	25.00
UCWLC - Ss Peter & Paul Branch, Canora	90.00	UCWLC - Sacred Heart of Jesus Branch, Tolstoi	25.00
Eparchy of Edmonton, Museum Account	75.00		
UCWLC - St. Mary's Branch, Edmonton	75.00		

Щира подяка усім. Thank-you to all donors.

НАША ДОРОГА ✧ NASHA DOROHA – Subscription Form

Не чекайте на свято! Зробіть комусь приємність передплатою

Ось мій список. Here's my list. I understand each friend will receive a card announcing the gift subscription.

I've enclosed \$ _____ for _____ gifts at \$20 each (\$25 US for USA and overseas).

MY NAME

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #1

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

Gift #2

Name _____

Address _____

City _____ Prov. _____ Postal Code _____

**Mail cheques payable to
Publishing, NASHA DOROHA
110 Toronto Street
Regina, SK S4R 1L7**

Але ж куди простіше було б сидіти на теплій ватиканській печі й чекати, коли, нарешті, всі потенційні католики повірять і рівними лавами посядуть до церкви, відмовляться від гомосексуальних шлюбів, перестануть розлучатися, гамселити одне одного кийками по головах і розбещувати школярів.

Секуляризація, яку зараховують до «поразок», зокрема Івана Павла II, для католицької церкви саме під час його понтифікату відкрила нову можливість зайнятися тим, для чого її було створено. А створено її було не для того, щоб примушувати мирських правителів щось робити й чогось не робити, позиватися зі скандальними письменниками або оцінювати кінопродукцію. І вже, звісно, не для того, щоб компромісами й «популярними рішеннями» залучати побільше пастви. А для того, щоб нести Світло для світу. Піарити Євангеліє (якщо так зрозуміліше). І навіть якщо тебе десь послухавши, не почули, треба йти далі. Що й робив Іван Павло II, долаючи величезні відстані, перетинаючи кордони політичні, культурні, конфесійні. Так, якби Папа боровся з абортами, війнами та гомосексуалізмом як такими, можна було б сказати, що він зазнав фіаско. Та він боровся не стільки «проти», скільки «за» — за кожен окремо взятую душу, безсмертну і за природою християнську.

Власне, це була основна перепона, що стояла між покійним Папою (як і всією християнською церквою) і «цивілізованим світом», який мислить вузькополітичними або вузькокодовими категоріями. З погляду політики та бізнесу, де панують торг та компроміс, уся його діяльність була, м'яко кажучи, серією

Photo courtesy of Tamara & David Lisowski

невдач — «одвічно християнська» Європа секуляризується собі й далі, її церкви порожні, її лідери мало прислухалися до заяв Ватикану будь-якого ступеня різкості. Торік Нобелівський

комітет саме через «консерватизм» Івана Павла II відмовився розглядати його як претендента на премію Миру. Але ж він міг і «попустити» — скасувати цілібат, дозволити аборти (хоча б для бідних), визнати права сексуальних меншин (вони ж тепер такі впливові), з розлученнями, знову ж таки, щось треба робити (шлюбборозлучні процеси в цивілізованому світі — це модно, прибутково, загалом, прогресивно). Одне слово, ввійти в історію як великий реформатор. І виправдання було залізне — адже прийнято вважати, що саме суворість католицької церкви в питаннях моралі й відлякує від неї потенційних парафіян. Загалом, можливостей поторгуватися і пошукати компромісу — було більше ніж досить.

Та про який торг чи поступки або навіть «входження в історію» може йти мова, якщо ти виступаєш від імені Христа? І як пояснити цим «експертам», які оцінюють перемоги й поразки Папи, що саме за цю

Дорога

(уривки)

Торік Нобелівський комітет саме через «консерватизм» Івана Павла II відмовився розглядати його як претендента на премію Миру.

непоступливість, цю неготовність до торгу та компромісу його не лише шанували європейські католики, а й любили в пострадянських країнах, у Латинській Америці й Африці?

Заради них і цієї їхньої здатності він, ризикуючи своєю репутацією, допомагав польській «Солидарності». Та з падінням берлінських стін і залізних завес історія боротьби за посткомуністичний світ для Івана Павла II не закінчилася. У певному

сенсі вона тільки починалася. Країни колишнього СРСР досить швидко порозумілися з усіма (або майже з усіма) колишніми політичними опонентами. Дивно припустити, щоб, скажімо, приїзд президента США, будь-кого з лідерів Західної Європи або найбільших «капіталістичних хижаків» до будь-якої з пострадянських країн викликав би якісь заперечення. Це трапилося лише з Папою Римським. Пригадайте, якими протестами з одного боку та побоюваннями з іншого супроводжувався його візит до України 2001 року. А його мрії про візит до Росії так і не судилося збутися — не

му. Небезпечна це справа — чужа харизма. І ми на власні очі мали можливість бачити, як убого виглядали інші глави великих держав поруч із цим зігнутих старцем, чию державу можна обійти за кілька годин, але чию владу не порівняти з жодною земною. І все лише тому, що він із повним правом говорив від імені Бога, в той час як земні владики можуть виступати хіба що від імені своїх партнерів по бізнесу і тільки в зовсім виняткових випадках — від імені народу (і то не всього). Може, саме тому й наша українська влада під час пам'ятного візиту понтифіка до України так намагалася обмежити спілкування Папи з людьми (принаймні в Києві — у Львові це було просто немислимо), заповнюючи вулиці міліцією і закидаючи в поштові скриньки заборони підходити до вікон?

магалася обмежити спілкування Папи з людьми (принаймні в Києві — у Львові це було просто немислимо), заповнюючи вулиці міліцією і закидаючи в поштові скриньки заборони підходити до вікон?

Зате його любили різні люди — католики й некатолики, бідні й багаті, чорні й білі. Йому не треба було бути «толерантним» — любов зрівнює й об'єднує усіх незалежно від кольору шкіри, статі та віку. До толерантності ми вдаємося, мов інвалід до милиці, коли не здатні до любові. «Консерватору» Івану Павлу II ця милиця була ні до чого — «раб рабів Божих», він не гребував ніким, ні на кого не намагався дивитися звисока. Виявляється, цього іноді буває предосить. Під час візиту Папи Римського до України ми самі відчули, як легко він стає для нас «своїм». Адже він так близько до серця приймав випробування й лиха, які випадали на нашу долю, і в потрібний момент знаходив кілька простих слів батьківської підтримки. Його останнє слово, звернене до України, вимовлене в дні помаранчевої революції, про те, що «у ці важкі й тривожні для нас дні він особливо молиться за нашу

Та про який торг чи поступки або навіть «входження в історію» може йти мова, якщо ти виступаєш від імені Христа? І як пояснити цим «експертам», які оцінюють перемоги й поразки Папи, що саме за цю непоступливість, цю неготовність до торгу та компромісу його не лише шанували європейські католики, а й любили в пострадянських країнах, у Латинській Америці й Африці?

улюблену батьківщину», не лише підтримало тих, хто цієї підтримки потребував, — воно залишається актуальним для усіх нас. Можливо, він не був політиком. Він не вмів (або не хотів?) зачаровувати собою сильних світу цього. Але ж і сам Христос не прагнув зачарувати Ірода або Пилата.

На запитання про те, чи служитимуть молебень за упокій душі Івана Павла II в православних храмах України, я почула щось на кшталт «та хто він для нас такий?». Але ж саме на це запитання відповідав усе життя понтифік: хто ми такі взагалі, щоб іти одне одному назустріч, молитися одне за одного, поводитися якщо й не шляхетно, то принаймні терпимо. Любити одне одного. Заради відповіді на це запитання він об'їздив світ від краю до краю, фактично, все своє перебування понтифіком провів у дорозі, шукав, хотів перевірити сам і показати всім нам: цей шлях веде на Небеса. Додому.

Зеркало Тижня, Київ 25.04.05

додому

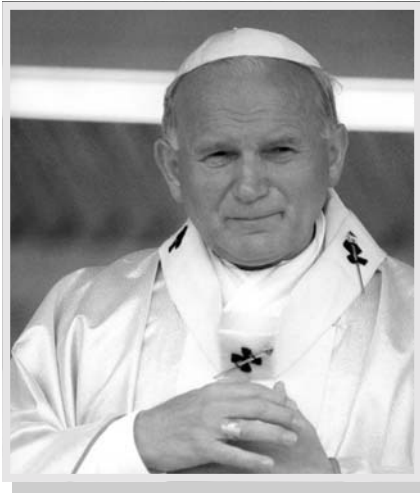
Катерина Щоткіна

з його вини. І навіщо напружувати пам'ять — цього тижня в Держдумі Росії ставилося питання про те, чи не занадто багато уваги... приділяють покійному католицькому лідеру. Постать Папи-поляка, котрий узяв активну участь у розвалі соцтабору, залишається для Росії травматичною навіть після смерті.

Лише дві країни жорстко відмовлялися приймати Папу — Росія і Китай. ... Візити Івана Павла II часто мали дивні наслідки у вигляді зміни або принаймні корекції режи-

Слова Святішого Отця Messages to the flock

Pope John Paul II: A Man & His People. 1985. Collins Publishers.

Joannes Paulus II

"We are moving towards the dictatorship of moral relativism which does not recognize anything as for certain and which has as its highest goal one's own ego and one's own desires."

"We are moving forward."

"The external deserts of the world are growing because the internal deserts have become so vast."

"The world's treasures are no longer safe to build God's garden for all of us to live in but they have been made to serve the powers of exploitation and destruction."

"{The powerful of this world are participating in} the union of corruption, the manipulation of law and freedom to do what they please."

"Everyone should realize that it is of supreme importance to understand, venerate, preserve and foster the rich liturgical and spiritual heritage of the Eastern Churches in order to faithfully preserve the fullness of Christian tradition, and to bring about reconciliation between Eastern and Western Christians."

"Your Ukrainian heritage and your Byzantine spirituality, theology and liturgy prepare you well for this important task of fostering reconciliation and full communion. May the hearts of all bishops, priests, religious and laity be filled with a burning desire that the prayer of Christ be realized:

May they all be one, Father, may they be one in us, as you are in me and I am in you, so that the world may believe it was you who sent me."

*With thanks to
Fr. Richard S. Soo, S.J.*

Про св. Отця Йоана Павла II Words about the late Holy Father

„У ПАМ'ЯТІ УКРАЇНИ, православних і католиків, віруючих інших конфесій, усіх, хто поділяє християнські цінності, назавжди залишиться світлий образ Святішого Отця. Симпатії і щира любов Його Святості до мого народу, повага до нашої європейської історії та культури завжди знаходили глибоку вдячність українців, які гордяться кровною близькістю з Великою Людиною — символом добра, миру, справедливості і любові до ближнього. В особі Івана Павла II ми втратили громадянина планетарного масштабу, який усе своє життя поклав на вітар людства і Церкви Христової, чим заслужив Ласки Всевишнього і шану усього світу. Український народ схилиє голову перед його величним подвигом."

— Президент України Віктор Ющенко

"POPE JOHN PAUL II of blessed memory did more than just confirm that a patriarchate for our church is justified and canonically right. He said he wanted to proclaim it himself. He did not get to do this for lack of time and life. However, the matter is moving, and I can foresee no special holdups and difficulties in the process."

*— Cardinal Lubomyr Husar,
Head of the Ukrainian Greek Catholic Church*

„ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА високо цінує великий внесок спочилого понтифіка у миротворчу діяльність, налагодження взаємних контактів і співпраці між православними та вірними Католицької Церкви, його діяльність, спрямовану на захист християнської духовності і моралі". Предстоятель УПЦ КП сподівається, що наступник Івана Павла II на Римському престолі „буде своєю проповіддю і ділами гідно продовжувати його справу у свідченні світу Христового Євангелія".

— Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет (Денисенко)

"LET US GIVE THANKS TO GOD for entrusting us with this shepherd for so long. With his pontificate he gave us profound teachings in his encyclicals, apostolic letters, exhortations and constitutions. Even more so, he taught us with the example of his entire life: his struggles through the communist era, his pastoral activities, his love for young people, his commitment to peace and to the poor, and, ultimately through his own illness. His unshakable faith in God and his devotion to Mary will remain engraved in our hearts and minds forever."

*— Marie-Claude Lalonde,
National Director of The "Aid to the Church In Need"*

“I SAW HIM when he was Cardinal and travelled the Niagara frontier. He was a people person who wanted to reach out to people. He has left us his devotion to his teaching and a great respect for himself and Popes who will follow.”

— *The Hon. Walt Lastewka, P.C., M.P. St. Catharines
Parliamentary Secretary to the Minister
of Public Works and Government Services*

“HIS LEADERSHIP reflected love, compassion and forgiveness, the most important Statutes of our Church. His visit to Ukraine did much to strengthen the Church and the people.”

— *Helen Sirman, President UCWLC Edmonton Eparchy*

“IN 2001 WHEN I HAD THE OPPORTUNITY to attend the World Congress of the World Union of Catholic Women’s Organizations in Rome, I had the great experience of worshipping in St. Peter’s Basilica and being in the Square when Pope John Paul arrived in his Pope Mobile to have an audience with the tourists in the Square. We were positioned about 25 yards from him as he arrived. I was struck by how frail and weak he was, as he spoke to the thousands who were in the Square that day. However, it was something to witness the change in his physical demeanor when the little children were brought to him. As he patted the head and blessed each child, it seemed he was filled with renewed energy and this change will always be part of my memories of that day in the Square!”

— *Jayne Paluck
Chair, Editorial Board, Nasha Doroha*

“PEOPLE OF VARYING ages, cultures, and walks of life have related their amazingly powerful experiences of being physically ‘touched’ by Pope John Paul II. Although, I have never been in close proximity to the late Holy Father, he ‘touched’ my life as he ‘touched’ so many of us of Ukrainian descent. He was a Slav; his mother was Ukrainian. He was influential in helping bring down the Soviet Empire; he promoted the development of Ukrainian culture and the Ukrainian Church; *and* he extolled the memory of Cardinal Josyf Slipyj. Pope John Paul’s praise of Cardinal Josyf Slipyj is my most powerful connection to the late pontiff. In the late 1960s, as a young Classics student one summer in Rome, I had the ultimate privilege to have a private audience with Cardinal Josyf Slipyj. I have always treasured that ‘absolutely indescribable’ experience of how he ‘touched’ my life and influenced my faith journey. So, too, I shall treasure how the late John Paul II touched the lives of so many Ukrainians—including mine. And if Pope John Paul II had lived longer, and been in better health, perhaps he may have been the one to help create the Ukrainian patriarchate that is so dear to so many of us... Vichna Pamyat to two truly great Christian Slavs!”

— *Rosemarie Nahnybida
Edmonton Eparchy*

Важче!

Цього року більш, як 50 молодих Українців католиків з наших Канадських прерій полетять на Світовий День Молоді у Кельні, Німеччина. Ця зустріч молоді світу, що 20 років тому започаткував св. пам. Папа Іван Павло II, відбувається ще два роки. Цього року цей здви́г католицької молоді пройде вперше без свого засновника, однак велич його життя буде нам за приклад. Наше співчуття втрати виповнить присутність нового Папи Венедикта XVI.

Раз на життя нам дана нагода відсвяткувати нашу віру через повних 5 днів цього літа.

Наше духове паломництво поведе нас до святих місць, молитви, музики, катехизму та співдружності усіх католиків з цілого світу.

Оксана Атвуд

Єпархіяльному бюро апостольства молоді
1-780-426-4176 або ukryouth@edmontoneparchy.com

Слова Молоді!

“POPE JOHN PAUL II was a people’s Pope, willing to go outside the boundaries and connect on a personal level with everyone. My wish is that Pope Benedict XVI will act as a source of stability in an age of relativism, protecting the faith in an age where majority and public opinion rule.”

— *David Lisowski, age 29, Winnipeg, MB*

“POPE JOHN PAUL II was the only Pope I ever really knew, because I was only 1 years old when he was enthroned. I have been honored to go to 2 World Youth Days where for one of them I was able to bring 90+ young people with me to Toronto in 2002. It didn’t matter whether they saw the helicopter or just the car passing by, all they wanted was a glimpse of this remarkable man and to share in his faith.”

— *Tamara Lisowski, age 28, Winnipeg, MB*

Pope John Paul II kisses a cross held by Cardinal Joseph Ratzinger (Pope Benedict XVI) last year.

Photo: Maurizio Brambatti—EPA

POPE PAUL JOHN II

- will be best remembered for his phrase uttered in Poland during the Communist government's crisis with Solidarity: *Ne бітєsia!* Don't be afraid! These words resonated throughout eastern Europe and caused the most expansive regime change in the history of the modern world
- had a Ukrainian mother Ewa Kachkowska
- spoke fluent Ukrainian and used it in his meetings with Ukrainian speakers
- called himself "this Slavic pope"
- was instrumental in bringing down the USSR thereby liberating the 5 million member Ukrainian Catholic Church from the underground
- celebrated the 1000 Christianity of Ukraine as a central pillar of Christianity in the Slavic world
- visited Ukraine, drawing some 2 million believers
- beatified 28 Ukrainians as saints
- promoted ecumenism with the Ukrainian Orthodox church
- had Ukrainian young people close to him during World Youth Day in Toronto

Oksana Bashuk Hepburn

History has shown that the late Pope John Paul II did much to help the Ukrainian Catholic Church. He was involved in the Millennium of Christianity in Ukraine celebrations in 1988. His visit to Ukraine in 2001 focused the eyes of the world on our ancestral nation. It advanced the struggle for Ukraine's true independence. There, His Holiness proclaimed the beatification of 27 men and woman, an unheard of precedent for this country and most others.

He had an effect on the world and did much to bring it closer together by speaking out for peace and justice in 129 nations and dialoguing with different religions throughout the world. While reaching out he did not compromise his own beliefs in Christ and the Catholic Church. He spoke the truth without bending to popular opinion. All of these encounters have made the world a better place.

The needs of our Church vary throughout the world. The needs within Ukraine differ also. Here in Canada there are different needs in each eparchy. For the sake of brevity, I will only say what I see as three of the major needs of our Church in Canada. First, that we recognize the contemporary multicultural society that we live in, preserving our Ukrainian Catholic beliefs, while at the same time being responsible and happy Canadian citizens, influencing Canadian society with our Catholic faith and morals. Second, that we recognize and embrace the 'high-tech', Internet, global village reality that is *the contemporary world* that we live in. Third, that individually we become more informed of the faith, morals, and customs of the Ukrainian Catholic Church, and thus have them as the guides and helps in our daily lives, as we strive with Christ's help to daily keep our eyes focused on Him.

Fr. Steven Basarab, Ukrainian Catholic Parishes of Vernon and Grindrod, BC

Some early thoughts on the 265th Pope Benedict XVI

"I AM CERTAIN that the new Pope, Benedict XVI, will be interested in the issue of Christian unity. He said this unequivocally in his first address to the cardinals who gathered in Rome. It's quite natural: whoever considers himself a Christian, especially a leader of this level, cannot ignore the important matter of Christian unity. This is not a matter of personal likes, it is a matter of living according to God's law. The church must be one: so it was conceived and founded by Jesus Christ. And every Christian, as far as they are able, should work on effectively promoting the coming together of Christians."

—*Cardinal Lubomyr Husar, Head of the Ukrainian Greek Catholic Church*

"I FIRMLY STAND BEHIND the selection of Pope Benedict XVI for two reasons:

- The Holy Spirit does not make mistakes, and I believe that the Holy Spirit was directly guiding the Cardinals in their selection of the new Pope; and
- I trust the decision of the 115 Cardinals, high-ranking Church leaders from the four corners of the earth, to have made the right choice for the leader of the one, holy, catholic (world-wide), and apostolic Church; i.e. these men are no fools, individually and collectively they know much more about the different needs of the different regions of the Church throughout the world than you and I.

In Christ we trust, and I trust that Christ inspired and guided the Conclave of Cardinals to have chosen Christ's candidate for Pope, that being Benedict XVI, the 265th Vicar of Christ and Bishop of Rome.

As to the direction that Pope Benedict appears to be taking, the more I read about him, the more I trust him. He speaks the truth with faith and conviction, as his predecessor Pope John Paul II did, without succumbing to public opinion, while at the same time, planning to reach out to other Christians, believers of other religions, and to all people of good will."

— *Fr. Steven Basarab, Ukrainian Catholic Parishes of Vernon and Grindrod, BC*

"HIS HOLINESS POPE BENEDICT XVI said during his inaugural Mass on April 24, 2005 at St. Peter's Piazza: 'My real program of governance is not to do my own will, not to pursue my own ideas, but to listen, together with the whole Church, to the world and the will of the Lord, to be guided by Him, so that He himself will lead the church at this time of history.'

We are very happy with the selection of Pope Benedict XVI. For 78 years, Cardinal Joseph Ratzinger was shining with intellect, knowledge, goodness, humility, wisdom, holiness, faithfulness to God and the teaching of the Church. The Church and the world need him, a good and dependable shepherd."

— *Fr. Joakim Rac, St Peter & Paul Ukrainian Catholic Church, Canora, SK*

Pope Benedict XVI's favorite movie is said to have been *Shoes of the Fisherman* based on the 1963 book by Morris West which, in turn, was based on the life of Ukraine's Cardinal Joseph Slipyj.

What a joy it is to celebrate the 35th anniversary of the **NASHA DOROHA** journal! I wonder how many contemporary, mainstream magazines can say that? Some go in and out of print so quickly. Fortunately, our journal has had a lengthy history of women that shared the value of initiating, developing and maintaining a national organizational journal to keep members informed of spiritual, political, social and organizational matters. A thank-you to all of them, in particular its editors Anna Maria Baran, Vera Buczynska and Oksana Bashuk Hepburn.

Together we celebrate our successes as well as challenges. The visions for the journal changed over time. These differences encouraged growth in content, layout and readership. **NASHA DOROHA** continues to be a journal of pride and a labour of love for those involved with its production. Like our faith, **ND** has survived many trials and tribulations—but at the very least, it has brought our organization closer than ever before.

A journal that encourages healthy dialogue and commentary (passionate or otherwise) is one sign of a healthy organization. Hearing women talk about how they were affected by an article or opinion they read in **ND** is wonderful! One does not have to go too far without hearing, “Did you see that article in **ND**?” Such talk is also a sign how much we care for our organization. And, where there is talk, growth follows.

May the Holy Mother Mary continue to bless our organization, our efforts and our beloved **NASHA DOROHA**! *Mnohaya Lita!*

*Jayne Paluck
Chair, Editorial Board, NASHA DOROHA*

НАША ДОРОГА

з документів ЛУКЖ березень, 1970

З Божою поміччю, одержавши благословення Блаженнішого Кардинала Йосипа і Преосвященніших Владик з нашим дорогим Митрополитом Максимом, Ліга Українських Католицьких Жінок Канали започатковує свій журнал “НАША ДОРОГА”.

Журнал буде поки що кварталником. Він виходить на бажання членок ЛУКЖ і є вислідом їх спільної праці. Завдання журналу: зберегти, скріпити і поширити ідеологію ЛУКЖ як нашу відповідь на вимоги часу; об’єднати членок ЛУКЖ на широких просторах Канади, зміцнити між ними почуття єдності у відданій праці для спільних цілей і співвідповідальності за майбутнє української Церкви і української спільноти в цій країні нашого поселення. Журнал має причинитися до поширення громадської праці ЛУКЖ, зберігаючи цілі і престиж організації.

Англомовну частину журналу впроваджено передовсім для тих членок організації, яким не пощастило вивчити в письмі і слові рідної мови, але які зберігають у своєму серці свідомість і гордість свого українського походження та бажають, спільно з усіма членками ЛУКЖ працювати для намічених статутом цілей ЛУКЖ.

Видавати окремий журнал організації було впродовж довгих років у програмах нарад єпархіальних і крайових з’їздів ЛУКЖ. Про потребу журналу ЛУКЖ дискутовано на конгресах у Вінніпезі. Крайова Управа ЛУКЖ з осідком в Едмонтоні розіслала в спра-

ві журналу ЛУКЖ окремий обіжник. В тому обіжнику було написано: “Кожна організація докладає всіх зусиль, щоб мати свій журнал, давати в ньому духову поживу своїм членам та виховувати їх згідно з засадами і напрямками свого статуту.” Далі наведено слова Святішого Отця Пія XI: “Даремно будете будувати церкви і школи, даремно будете відбувати місії й творити добрі установи, всі ті ваші заходи підуть намарне, коли не навчитесь уживати пробоевої оборонної зброї, якою є католицька преса.” Обіжник підписала Леся Сацьків, секретар.

Чергові конгреси в Торонті і Саскатуні знову підкреслювали потребу власного журналу ЛУКЖ. Останній конгрес в Едмонтоні 1969 року оформив ці вимоги членів в окрему резолюцію, як один з проєктів для відзначення 25 років діяльності ЛУКЖ. Цю резолюцію ввела в життя Крайова управа ЛУКЖ в Торонті, покликаючи для журналу окрему редакційну колегію.

Ми свідомі того, що нашому журналові припало почати свій шлях у незвичайно важкому часі, важкому зокрема для української преси і періодичних видань. Проте починаємо його видання з повним довір’ям у силу духовости української жінки, яка, розуміючи вагу друкованого слова, зуміє відповісти на цей черговий виклик у своїй організованій праці. Вона підпише свій журнал, прочитас і використає для сповнення своїх завдань українки-громадянки, вихов-

ниці, члена своєї Церкви і Народу.

Ми теж свідомі того, що перед журналом стоїть важке завдання вдоволити читачів широких просторів Канади і поза нею. Між ними будуть такі, що здобули високу освіту сьогоднішнього часу, і такі, що мають освіту старої Європи, і зокрема всім нам дуже дорогі піонери, які поклали основи нашого життя-буття у цій країні. Зазнавши важкого життєвого досвіду, вони зберегли у своїм серці полум'яну любов до всього, що рідне, дороге

для всього українського народу. Цю любов, як непорочну святість, бажаємо донести на сторінки "НАШОЇ

ДОРОГИ", в особисте, родинне і громадське життя наших читачів. Вона і буде основним джерелом сили для нас усіх, щоб стати понад усіми труднощами, які життя і обставини нам покладуть на шляху, та їх перемагати.

Небесною опікункою ЛУКЖ є Покрова Пресвятої Богородиці. У Її стіп, на порозі нового чверть сторіччя, простелюється "НАША ДОРОГА": "Не оскорби, Маріє, захисти і допоможи сповнити намічені завдання!"

NASHA DOROHA The Beginning

By Yaroslava Sheremeta

The need for a UCWLC publication was discussed among members of the National Executives officially and privately for many years. The late Kateryna Crouse, organizer of the League in Eastern Canada, always spoke about the need for a publication. Since we are a volunteer organization it was financially difficult to accomplish.

Yaroslava Sheremeta

At the 1956 National Congress, at a special session, the need for a publication was discussed again. Vera Buczynsky, the late Maria Baran and the late Iryna Malycka were very enthusiastic about this project. They promised to do everything within their power to help make this dream a reality. They would volunteer their services.

The 1968 National Congress recognized the need to record the 25th anniversary celebrations of the UCWLC in a publication. A resolution was passed.

In 1968 the National Executive was situated in Toronto. Iryna Malycka was the president. Work began in earnest to realize this resolution. It was to be a journal which would contain religious, spiritual, cultural, educational, organizational, historical and current event articles. The journal was

to be a venue for the UCWLC Branches to share their celebrations, joys, sorrows, etc. with all members from sea to sea. Some members did not believe this would be feasible. Because we start our meetings with a hymn to Mary, our Patroness, her help was petitioned for this endeavour. The name chosen:

NASHA DO-RÓ-HA (Our Way) or as we fondly referred to it as NASHA DO-RO-HÁ (Our Dearest). President Iryna Malycka was very energetic and enthusiastic. She traveled to all Eparchies promoting the journal.

In January 1970 the first issue of NASHA DOROHA was published. Maria Baran from Saskatoon was the 1st editor from 1970-72. The Editorial Board consisted of Iryna Malycka, Vera Buczynsky, Luba Luckiw, Yaroslava Wynnycka, Dr. Stephania Potoska and Kateryna Petaske. As treasurer at that time, I took the responsibility of keeping the subscription lists, accounts of the journal as well as the accounts for the National Executive. This became a difficult task. Several more members were appointed. The members of the administration for NASHA DOROHA were Eugenia Sawka, Yaroslava Sheremeta, Maria Slobodian.

Sylvia Kunanec, another addition

to the administration, with the help of Toronto Branch members, headed the distribution of the journal for 20 years. (The packing crew always enjoyed the pizza lunches!) All members volunteered their time and effort for the good of the organization and NASHA DOROHA.

In the beginning the members could subscribe to NASHA DOROHA for \$2.50 for 4 issues. One issue was 75 cents. It was sent to each subscriber to her home. This was very costly and did not cover publishing, handling and postage. From 1972 to 1974 the journal was published in bulletin form. But, fortunately it again became an interesting and colourful journal.

When the National Executive was situated in Winnipeg in 1974, Vera Buczynsky became president and editor of the journal for the next 26 years. President Vera Buczynsky proposed that NASHA DOROHA be included in the membership fee of the organization. At her initiative a Reserve Fund was established. These resolutions were adopted at the XII Congress in Winnipeg in 1977. With these changes NASHA DOROHA could finance itself without having to levy the Eparchies.

Thanks to the foresight of these women, our UCWLC organization has a history forever saved for future generations.

What was said?

НАША ДОРОГА через роки

1970, весна

“На довшу мету ми повинні мати стипендійний фонд на вишколення професійних суспільних працівниць, які потім могли б частину часу присвячувати харитативній діяльності.”

— *Евгенія Янківська*

1973, осінь

“Одним із перших і найважливіших завдань ЛУКЖК у цій порі є організування і підтримання дитячих садочків.”

— *Христина Пастершанк*

1975, spring

“Is it necessary to preserve the Ukrainian language and culture in our families, or is it impractical or impossible?”

— *Maria Pastuszenko*

1978, осінь

“... в нашій історії маємо й багато інших святих — Володимира і Ольгу, Бориса і Гліба, Антонія й Теодосія, Йосафата... та Митрополита Андрея... являється завершенням і уособленням першого тисячоліття християнства в Україні.”

— *о. М. Гринчишин, ЧНІ*

1982, зима

ЛУКЖК вітає Блаженнішого Патріярха Йосифа у 90-ліття його народження.

1988, summer

Pope John Paul II, appearing on behalf of Ukrainian Catholics in the Soviet Union urged that they be given the right to worship “in their own right and with their own pastors.” (He) implicitly challenged the Soviet Union’s outlawing of the church.

— *John Thavis*

1995, зима

“Наш журнал є пропагандистом нашої Віри, Церкви й національності... це носій вічної правди, моральних засад та найвищих вартостей людського буття.”

— *Віра Бучинська*

1998, весна

“... завжди наново виринає коло найважливіших запитань — Звідкіля я? Як? Пощо? Де? Чому зло? Чому смерть? Який глудз усього?”

— *о. др. Ортинський*

2000, winter

“... (Bishop Budka) had retained his Canadian citizenship and could have returned to Canada... but chose to remain in Lviv. On April 10 / 11, 1946, ... he was arrested and sent to a labour camp in Kazakhstan for not renouncing his church.”

— *Lillian Dzurman-Yuryk*

Вартість писаного слова Value of the written word

Ваш цікавий кварталник збув собі поважне місце між українськими періодичними виданнями в Канаді і поза нею. НАША ДОРОГА, як пресовий орган ЛУКЖК, поверх три десятки літ служить не тільки Вашим членкиням, але і ширшій українській спільноті. Своїми змістовними статтями і довідками НАША ДОРОГА інформує не тільки про багатогранну і корисну працю Ваших відділів по парафіях нашої розлогої країни, але і про життя і події нашої Церкви і громади в Канаді, в інших країнах нашого поселення, а зокрема в Україні.

Your bilingual approach in your publication is a bridge between the generations and contributes to retaining the younger members in not only your organizations, but also in our Ukrainian community and our Church.

НАША ДОРОГА виправдала свою назву і стала дороговказом для Вашої заслуженої організації.

Хай Господь благословляє всіх, що працюють при виданні Вашого цінного журналу, всіх, що його поширюють і його читають, та допоможе НАШОЇ ДОРОЗІ ставати ще кращим з кожним числом, і розвиватися на довгі роки на честь ЛУКЖК та на добро всіх його читачів.

† *Стефан Хмільяр,*

Єпарх Торонта й Східної Канади

The written word is of great importance. It enables us to take the time we need to digest, evaluate

and be informed. This fact was brought home to me by my mother when I was studying in the USA.

Being overwhelmed with studies—papers, research, exams and all those things a student must go through—I decided to phone my folks in Saskatoon. That would save me time and I could have the personal contact. However, my mother, who answered the phone didn’t think so. She said, “Don’t phone. Write me a letter instead. When I have a letter I read it over and over again whenever I want to and as often as I want to. But when you phone, you’ve spoken and before long I can’t remember what you said.”

There is truth here for NASHA DOROGA readers. There may be articles that someone wishes to read and re-read, when and as often as they like and can share them with others.

A written spiritual message is also important. There are many things to read nowadays that have little or no spiritual value. The UCWLC are “Women of the Church” that need spiritual nourishment to enable them to be a spiritual leaven in society. Reading a spiritual message slowly and contemplatively nourishes the life of the spirit. Daily preoccupations can distract us from the dimensions of the spirit. Our inner person, however, does not cease to cry out. Deep within us the desire for God waits for inspiration and nourishment.

Reading a common spiritual message can serve as ongoing formation for the UCWLC, strengthening each one individually thus strengthening the organization, giving spiritual vitality. Even within contemporary busyness, we must not neglect our souls. What we become in God is what we will take with us into eternity.

The written word is very powerful and offers great opportunities, if we will take them.

Sister Ambrose P. Stachiw, SSMI

Spiritual Advisor

UCWLC, New Westminster Eparchy

ДО СЛОВА

*Тебе прирівнюють до золота,
А я тобі лиш першість віддаю.*

Будь чесним, Слово,

Потім — золотом,

Яке купують, продають...

Хай вознесуть,

Хай “рознесуть” —

Крізь похвалу і крізь наругу

Добро звеличуй і красу

И не зраджує правді — так, як другу.

Пам’ять століть Київ 2/97

I was surprised to be asked to express my views on the value of a printed message in *NASHA DOROHA*.

Longer I thought about, I realized that the question has a merit. Our mail boxes are loaded with commercial advertising; our newspapers make a living by renting space for new cars, furniture or some junk food.

NASHA DOROHA, thank God, is yet free from commercial necessities. We can read about honest experiences; we can search and discuss new ways to approach our problems and look into our future.

Is there a value in the honest written word? Value is not measured by temporary excitement or short-lived theological interpretation. Stories told in *NASHA DOROHA* are stories based on values—Christian values, Ukrainian values, UCWLC values.

Values attract, values build and values convert. You learn to improve and others learn from you.

Fr. Michael Kowalchuk
Chaplain, UCWLC, Edmonton Eparchy

CONGRATULATIONS

on
35th Anniversary
of
NASHA DOROHA
from

Ukrainian Catholic Women's
League of Canada
EPARCHY OF SASKATOON

Your dedication towards a
journal of excellence is evident
in the celebration of 35 years of
publication. May *NASHA*
DOROHA continue to reach
out to all women throughout
Canada and the world.

НАША ДОРОГА Редакторки

Анна Марія Ковч-Баран
1970-1976

Віра Бучинська
1976-2000

Оксана Башук Гепбурн
2001-

Перша Редакторка

Анна Марія Ковч-Баран віддано і протягом довгих років працювала для Української Католицької Церкви та української громади в Канаді. Від самих початків перебування в Саскатуні, Анна Марія Ковч-Баран брала активну участь у культурно-виховній, організаційній та журналістській роботі, її організаційна праця почалася в 50-тих роках. В той час Анна Марія їздила по Саскачевану, відвідуючи різні парафії. Вона також була співзасновницею багатьох відділів Ліги Українських Католицьких Жінок Саскачевану. Вона є одією із співзасновниць Українського Музею (ЛУКЖК) Саскачевану. Як членкиня ЛУКЖК, вона була головою відділу при Катедрі Св. Юрія та головою Епархіяльної (Провінційної) Управи ЛУКЖК. На всеканадському рівні, Анна Марія працювала у всеканадській управі Ліги Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖК), кілька разів як заступниця голови і, у різний час у цій управі, як культурно-освітня, кореспонденційна референтка і референтка народного мистецтва.

Журналістська праця Анни Марії Баран складається з численних статей, доповідей та книг великого формату. Як кореспондент української преси, вона шість років була редакторкою “Сторінки Саскачевану”, *Українські Вісті* —

Едмонтон; кореспондентка “Вістей Саскачевану” в тижневику *Поступ* — Вінніпег; і “Вісті ЛУКЖК” в журналі *Католицька Акція* — Едмонтон. Зокрема, Анна Марія була першою редакторкою кварталника ЛУКЖК *НАША ДОРОГА* (два роки). Найважливіші статті Анни Марії: “Історія ЛУКЖК Канади” в журналі *Українка в Світі*, 1959 р.; “Історія Відділу Комітету Українок Канади в Саскатуні — початки до 1971 р.” у виданні Крайової Управи Комітету Українок — Вінніпег; “Саскатунська Епархія 1951-1978 рр.” для Альманаху, 1979 р., Філадельфія, США; співредакторка Ювілейної Книги Катедральної Парафії Св. Юрія 1912-1962 рр. та інших видань.

Анна Марія Ковч-Баран є авторкою книг великого формату: книга-історія *Українські Католицькі Церкви Саскачевану*, 1977 р.; *Благословенне Зусилля*, 1987 р.; книга-історія *Жінки Саскачевану — піонерські роки, організація ЛУКЖК* — до 30-ліття Епархії; сценки для дітей і молоді *Молебень в Лісу; Ударив Дзвін*, 1988 р.; книга-історія *Українські Католицькі Церкви Вінніпетської Архиепархії*, 1991р. Останньою працею залишилася історія-біографія о. Еміліяна Ковча, її батька — *За Божі Пrawdи і Людські Пrawdи*, опублікована в 1994 р., за рік перед її смертю.

Христіна Девром, дочка Анни Марії Баран

Епархіяльні Представники

Наша Дорога

Eparchy Representatives

НАША ДОРОГА — це праця нас усіх. Дуже важливими є Епархіяльні представники ✧ *NASHA DOROHA is a product of many contributors. Here are some words and deeds of the special ones*

✧ Eparchy of New Westminster

As Eparchial President 1998-2003, it has been a pleasure to be in on the planning of the “new improved/ revised” edition(s) since the summer of 2001. ND has come a

long way in being informative, educational, picturesque and the best available tool that the UCWLC has in communicating with our membership: it has kept us organizationally informed.

Members are very excited to get the new issues of ND. Since it has been revised it is so exciting how everyone reads it and keeps up with the events. We are so fortunate to have ND and the way everything is provided and presented.

Since 2003, due to the lack of communication, it has been most stressful in keeping in touch with the eparchial activities to keep the Eparchy of New Westminster included in the “Sea to Sea.” It is important that each Eparchy strive to be included in this facet of the journal.

As a member and a recipient of ND the Ukrainian Catholic Women’s League is a great organization with good values and, of course, excellent aims. It is exciting to visit with other members of the organization throughout the country. From the east to the west, we have so much in common, including everlasting friendship. The organization has such an abundance of very talented and devoted ladies. I so enjoy being a part of it and being that valuable member along with so many others.

Together we have learned and provided so much and most of all, it is being done for the Glory of God, our church and our people.

Keep up the good work. Together We Shall Grow!

Elizabeth Hnylycia

✧ Eparchy of Edmonton

It has been almost eight years since I became NASHA DOROHA representative for the UCWLC Edmonton Eparchy. I have enjoyed this

experience because it has enabled me to serve my Ukrainian Catholic community; and it has given me the opportunity to make many new friends. I have found that being a representative has been more rewarding than difficult. Sometimes a problem can end up being a blessing in disguise. About two years ago I received an obituary and a beautiful picture of her mother from Eunice. After some time had passed, Eunice contacted me by phone concerned that she had not had her precious picture of her mother returned to her. Thanks to the efforts of our editor and to Pat Detz, the picture was returned to Eunice. At that time, I received a very pleasant thank-you call from Eunice and since then several cards on special occasions from her. Although I have never met her in person, Eunice has become my “NASHA DOROHA friend.”

I am a wife, mother, and four years ago I became a baba to beautiful twins—a girl and a boy—who

Був у мене друг-товариш

*Був у мене друг-товариш
Та придбав фазенду-дачу:
Ні товариша, ні друга
Вже не чую і не бачу.*

(Моїм друзям-журналістам присвячую.)
ДМИТРО ОНКОВИЧ
Пам'ять століть Київ 2/97

my eldest daughter and her husband adopted from Ukraine. Two months ago I became a baba once again when my second daughter gave birth to a baby boy. For over thirty years I was a teacher, but now I am helping my husband with our home business. I have always been involved in various ways with my Ukrainian Catholic Church and community and I hope and pray that I can continue to serve in whatever way possible in the years to come.

Since I believe strongly in helping my family maintain its Ukrainian faith and culture, I often use whatever method I can to achieve this objective. NASHA DOROHA has often proven to be a valuable resource. Last Christmas I purchased a “Ruslana” CD for my son as a stocking stuffer. In order for him to know who Ruslana is, I copied her picture and the story about her from NASHA DOROHA and included it with his CD. Not only has he enjoyed her music, but he has learned about her as well! Thanks to the printed word and to NASHA DOROHA!

Rosemarie Nahnybida

✧ Eparchy of Saskatoon

Genieve (Jean) Morrow is a member and secretary of the Sacred Heart UCWLC, Wynyard, SK Branch. She has served on the Eparchial Executive since 1999.

A proud mother of son, Blair, and Baba to his two young daughters, she is a retired elementary school teacher. She has tutored many from Ukraine, including priests to speak, write and read English.

Her greatest challenge, and mine, as a ND rep is to receive articles from the Branches by the deadline. As a result of many telephone calls with Branches, we can now recognize many of our member’s voices. It is always exciting to meet these ladies in person at our Eparchial convention.

*Elizabeth Zahayko,
Eparchial Treasurer*

◇ *Archeparchy of Winnipeg*

NASHA DOROHA is a vehicle our members should utilize to the fullest in letting the people in Canada and the world know what a great organization

UCWLC is.

As a rep I have found it a very exciting experience. This position is an excellent opportunity to keep in touch with the branches and encourage them to write to the journal regarding their special events. Having to write the odd article has been a real challenge for me. Perhaps in the near future this will inspire me to write about my experiences in the organization, the beautiful people I have met and my mentors.

Stephanie Bilyj

◇ *Торонтоњска Епархія*

Коли в 2001 році знову з'явився журнал НАША ДОРОГА, я кінчала свою каденцію епархіяльного україномовного секретаря. Мене

зацікавив пост референтки НД і я зголосилася. Контакти з головами відділів, дописувачками, редакцією НД та мій скромний внесок до успіху НД приносять мені задоволення.

З моїх частих контактів відчуваю, що наші членки ставлять до НД високі вимоги — хочуть бачити журнал на високому рівні під кожним оглядом. Постійна болячка багатьох — це деякий брак українських статей і духовної тематики.

До ЛУКЖК вступила 1996 року. Окрім обов'язків референтки НД, я є першою заступницею голови Епархіяльної Управи, представницею відділу при катедрі св. свмч. Йосафата до Комітету Українок Канади, відділ Торонто, і активний член Пласту. Працюю із зацікавленням як Law Clerk в адвокатській фірмі. Одружена, маємо трьох синів і трьох внуків.

Христина Татарська

ARE YOU INTERESTED in knowing how your copy of NASHA DOROHA

reaches you? It takes many hours of hard work.

Once some 6,000 copies arrive from the printer, they are counted out by branch. If the parcel is going by bus, a way bill is prepared and attached with the name of receiver and an accompanying phone number so the bus company can call before delivery. If the parcel is mailed via Canada Post, a special label must be affixed indicating that the publication comes under "Publication Agreement" and that postage is prepaid at Regina. A form called "Statement of Mailing" has to be prepared and sent by email to Canada Post indicating the exact weight of shipment and number of copies being mailed.

Before the shipment can be delivered to the Post Office, a special trip is made to weigh a single copy of the publication and "tubs" picked-up. The tubs are packed with the wrapped parcels, the quantity in a tub is recorded and the shipment identified as being prepared in Regina. When shipping by bus—prepare the Way Bill, deliver the packages (usually three trips); place packages on the conveyor belt. The dispatcher handles the parcels from there.

My husband Nestor and I do all the mailings; sometimes our daughter helps (evenings or weekends). It takes nearly a day to prepare the documentation. In total it's a four-day effort to get the shipments out to you. This does not include updating the mailing lists, paying the bills and record keeping. On a number of occasions, we have taken parcels apart when an up-dated list had been received from an Eparchy. We try and accommodate as much as we can even if it is on short notice.

Patrice Detz
Editorial Board, Nasha Doroha

Народна мудрість про культуру спілкування

Слухай перший, говори останній.

Прислухайся до корисних і добрих слів, навіть якщо це дитяче лепетання.

Відсахніться від поганих слів навіть із уст старої людини.

Будь першим на бенкеті й останнім у лихослів'ї.

Одне погане слово скажеш — почувеш десять.

Малі люди вживають великі слова, а великі люди — малі.

Один добрий приклад кращий за сотню слів. *Притовідка*

A Hug Certificate for you!

*If I could catch a rainbow
I would do it just for you
And share with you its beauty
On the days you're feeling blue.*

*If I could build a mountain
you could call it your very own;
A place to find serenity,
A place to be alone.*

*If I could take your troubles
I would toss them in the sea,
But all these things I'm finding
Are impossible for me.*

*I cannot build a mountain
Or catch a rainbow fair,
But let me be what I know best,
A friend who's always there.*

Thanks for Elizabeth Hnylycia (Internet)

From the National President Від крайової голови

Ширлі Лісовська ✧ *Shirley Lisowski*

Це останній раз, що я пишу до вас як Крайова Голова. Не знаю, радіти чи сумувати. Чотири роки бути головою організації — це є довгий час, і через той час я познайомилися з числом людей, які також працюють для добра організації та своїм ближнім. За ці чотири роки я багато навчилася не тільки про нашу організацію, але і про наші філіали. Де б я не їхала, мене ласкаво гостили. Де б я не була, я все чулася вдома.

Складаю щире подяку моїй Екзекутиві, Духовним Дорадникам, Митрополитові Михаїлу, Головам Епархій, голові Статутного Комітету та членам за їхню працю, підтримку та довір'я за ці чотири роки. Складаю велику подяку тим паням, котрі перекладали мої звіти на українську мову або виправляли мої помилки. Хочу подякувати теж двом паням, котрі мені багато помагали, а також моєму чоловікові, Йосифові, за те, що він не тільки чотири, а п'ять років писав телефонні повідомлення (і також багато собі варив їсти, коли мене не було вдома), і Петрові Іванюкові за його працю над нашим вебсайтом і над Конгресовою Книжкою.

Я є одна з тих, що не отримала таланту пекти, ліпити вареники або робити голубці, щоб не розпалися, але Господь дав мені талант організовувати, писати і говорити, і за те я Йому душе вдячна, бо я мала нагоду бути головою Крайової Управи, де могла вживати свої таланти.

Тепер я готова відпочити, дарувати більше часу родині, більше читати і подорожувати. Але я ще буду в Крайовій Управі як колишня Голова, і я сподіваюся, що Управа

знайде мені якусь працю, щоб я мала щось робити.

Знову всім дякую та прошу Нашого Спасителя, щоб Він вас щедро нагородив за вашу працю. Хай Наша Небесна Мати дальше підтримує нашу організацію та всіх наших членкинь.

It is with mixed emotions that I write this last message as the National UCWLC President. Over these last four years I have had the privilege of meeting so many interesting and dedicated people, not only at our own UCWLC Conventions and Plenaries, but at Ukrainian Canadian Congress Board meetings, at the annual World Federation of Ukrainian Women's Organizations meetings, at the World Union of Catholic Women's Organizations meeting for North America and the many CWL meetings I had the opportunity to attend. I will cherish the warmth with which I was always greeted and the hospitality that was extended to me. I am also grateful for the knowledge that I've gained by being part of all these organizations which has benefited me not only in leading the UCWLC, but also in showing me the broader picture of the work being done by volunteers around the world, and not just in the Ukrainian Catholic community.

I am eternally grateful to all the members of the National Executive, our Spiritual Advisor, His Grace, Metropolitan Michael, the Archeparchial and Eparchial Presidents, the Constitution Chair and the Constitution representatives for all the work that they

have done and for their support. Without their help, this position of National President would be overwhelming.

Thank you also to the translators who corrected my many errors and, when I was too busy to try the Ukrainian on my own, were there to translate for me. A special thank-you to two men who have done much for the UCWLC: my husband, Joe, who faithfully answered the phone and took detailed messages not only for four years, but for eight and kept the home fires burning when I was away, and to Peter Iwanuck who has been the major force behind our Website and the Congress Book

I would like to extend a special thank-you to the members of the Archeparchial UCWLC Nominating Committee who were willing to take the chance to a relatively unknown member with only 16 years of membership in the League as a candidate for National President. Thank you for the opportunity.

Although I will miss the visits, the friendships and the stimulating discussions, I am looking forward to spending more time with my family, relaxing, travelling for pleasure, and, yes, even doing some long delayed cleaning. However, it will not all be rest, for as Past President, I am sure that some new jobs will be found for me and I will still have the opportunity to travel to Toronto for Plenaries.

Thank you to all the UCWLC members and again to my Executive for your support and may our Lord and Saviour continue to bless each and every one of you, and our Blessed Mother continue to keep our beloved organization under Her care.

UCWLC 2004 scholarship winners

UCWLC scholarships are awarded annually on the basis of high academic standing in university studies, and noteworthy involvement in the Ukrainian community, the Ukrainian Catholic Church and the parish community.

This year, two students each received a \$500 scholarship award.

Monica Kuc was awarded the Mary Dyma Religious Education Scholarship. Monica is a graduate of Austin O'Brien High School in Edmonton and of the University of Alberta. She holds both Civil and Ecclesiastical Bachelor of Theology Degrees and a Licentiate in Theology from the Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies at St. Paul University, Ottawa. At this time she is pursuing a Doctorate in Theology (Ph.D.) in Eastern Christian Studies at the same University.

Jennifer Slobodzian, recipient of the Vera Buczynsky Ukrainian Language Scholarship, is a graduate of Dauphin Regional Comprehensive S.S. and is presently a 2nd year student at the University of Manitoba, enrolled in the Faculty of Arts, with a major in Ukrainian Studies. She is planning to achieve a Bachelor of Education Degree, with the goal of teaching in a Ukrainian Bilingual program.

We are delighted with and proud of the achievements and ideals of the two scholarship recipients. It is gratifying that we can play a role in the development of their promising future. It is hoped that they will draw motivation from the lives of the distinguished women, whose legacy of excellence inspired the awarding of these two scholarships.

The National Executive of the UCWLC extends congratulations, best wishes and prayers to the winners.

Pauline Dyrkacz

For the biography of Mary Dyma please refer to NASHA DOROHA, Summer issue #1 / 2001, page 18. Життєпис Віри Бучинської знаходиться в журналі НАША ДОРОГА, число 4, 1999 року, на сторінках 15 і 16.

Ukrainian Catholic
Women's League
of Canada
National Executive

The Vera Buczynsky Ukrainian Language Scholarship Fund

The National UCWLC is offering one scholarship of \$500 to persons of Ukrainian Catholic descent who are planning to study the Ukrainian Language at the post-secondary level.

Applications are available from and should be submitted to:

The Vera Buczynsky Ukrainian
Language Scholarship Committee
100 Attache Dr
Winnipeg MB R2V 3L5
204-338-0913
salisowski@hotmail.com

**Deadline for receipt of complete
applications is August 1st.**

In Memoriam Donations

Mary Dyma Educational Fund

*Income tax receipts
issued on request*

Application deadlines

*June 30:
2005 fall semester*

*December 31:
2005 spring semester*

For further information,
please contact

Shirley Lisowski at
204-339-0954
100 Attache Drive,
Winnipeg, MB R2V 3L5

Свято 120-ліття українського Жіночого руху

Екзекутива СФУЖО відмітила в Торонті 120-ліття Жіночого руху на наших поселеннях. Головні точки з програми подала Ірена Вжесневська.

- Голова СФУЖО п. М. Шкамбара у відкритті підкреслила, що взаємодія жіночих організацій — це сильна і безпосередня діяльність організованого жіноцтва, яка є запорукою розвитку духовно-матеріальних вартостей для добра українського народу в діаспорі. Підкресла нелегке завдання Федерації у діаспорі розбудовувати значення української діяльності
- Із звіту дискусій двох столів видно, що жіночі організації виконують багатогранну працю на нашій поселенні з любов'ю до свого народу. Життя жіночих організацій тісно пов'язане з дією українських громад. Обмін досвідів збагачує зміст діяльності, а колективна відповідальність і співпраця будують сильні духові цінності нашого життя та плачуть зв'язок поколінь. Жіночі організації зберігають релігійно-національну ідентичність, послідовно її скріплюють та визначають широту, зміст і засяг праці.
- В сесії “День професіоналістики на порозі ХХІ століття” обговорювали Гльорія Лінзі-Любий – політика; д-р Люба Комар – наука; юстиція – Ліда Нарожняк; медія – Галя Кучмій; фінансові інституції – Даня Ігнатович. Відчувалося, що наші молоді професіоналістики мають глибоке і сильне українське коріння. Вони у свої професії забрали плоди нашої спадщини, які дала їм родина і українська громада, а це є великий здобуток. Підкресливали, що інколи осягали гарні впливи у доквіллі своєї праці — для добра української справи. У підсумках сказали, що об'єднують зусилля розвивати професійну працю на хвалу Богові та на

добро нашому народові.

- Надя Шмігель, США, подала повідомлення про працю репрезентаток СФУЖО в Комітетах НДЖО – ООН. Ціллю їхніх зустрічей є поширення інформації та обмін думками у відношенні до українських справ, таких як Чорнобиль, торгівля жінками, бідність.
- Д-р Лілія Григорович, голова Союзу Українок України та депутат до Верховної Ради, від імені України подякувала українській громаді та Канаді за допомогу і підтримку у найтяжчі часи. Вона сказала, що “Сьогоднішні події України — це приклад, який справляє велике душевне враження у народній свідомості, що приводить до великих змін у суспільстві. Народ ХХІ ст. хоче жити власним державно-демократичним життям. Свідомість молодшого покоління, зокрема студентства, засвідчила перед цілим світом свою рішучу стійкість, яка у вірі та любові, з прикладною культурою здобула нову сторінку державного буття.

Це є національне воскресіння у народі, де живе віра, любов, сила, а з тим надія, освячена світлом правди, чесности та єдності. Маємо новий уряд — нові професійні люди, які хочуть будувати світле майбутнє, шукають джерел для чесного змісту існування, де всі зможуть працювати і причинитися до росту розбудови країни та духово-економічного збагачення. Президент Ющенко прийняв владу, відданий українській справі, хоче служити рідному народові. Це людина, на яку з подивом і пошаною дивиться українська спільнота та світ. Він свідомий великої відповідальності, яку на його рамена поклато Боже Провидіння. Доля призначила йому твердий і тяжкий обов'язок стати оборонцем та будівничим у правах нації. Сьогodenня України кличе всіх до служіння народові, бо ми ж перебрати спадщину “Великих предків”. Цей історичний феномен Майдану Незалежності доказав силу невмирущости українського народу”.

Ірина Вжесневська

24 серпня

Це не день,
Це — століття,
Набрякли серпневими зернами...
Це не свято,
А поле...
У тузі одвічний —
Рости...
Це не пісня солодка,
Це голос чайно-розтерзаний —
Вздвож Чумацького шляху
Й від Сяну до Дону —
Хрести...
Тихий Всесвіт свічок...
Це не бунт хутірський
На оказію...
Це стожильна молтива
Знамен,
Що знялися в zenіт...

Не вишневий оазис...
Не хвіртка в Європу чи Азію...
А Господня брама,
Впеленана в табірний дріт...
Вже вона розправляє рамена...
Світає...
Лишилася
Вже Голгофа позаду...
Сичать фарисеї услід...
Мій розп'ятий краю!!
Ти чуєш ці дзвони?!
Звершилося...
Відкривай же ворота
Для світу
У завтрашній світ!..

Олександр Чекмишев
«Пам'ять століть», Київ. 1997.

Новини з Українського Запозомогого Братства Св. Миколая в Канаді

Рік 2005-й відзначає 100 років, протягом яких Українське Запозомогого Братство Св. Миколая подає фінансове забезпечення для українців католиків та їхніх родин в Канаді. Як одною з програм цього визначного святкування, ми бажаємо зробити доступним для всіх наших управнених членів **Спеціальний Столітній Ціложиттєвий План**. Більше того, ми бажаємо зробити цей План доступним для всіх українських організацій в Канаді.

З нагоди Вашого XXI-го Конґресу ми бажаємо запропонувати цей **Спеціальний Столітній План** для Вас — для Ліги Українських Католицьких Жінок Канади. Переглядаючи Ваше ювілейне видання журналу „НАША ДОРОГА” з нагоди 60-річчя ЛУКЖК, з великим зацікавленням ми читали про різні харитативні та допоміжні програми, які подає Ваша організація — ЛУКЖК. Нема сумніву, що майбутнє також матиме багато таких корисних програм у Ваших плянах та праці. Ми бажаємо Вам продемонструвати, як Ви можете створити поважну фундацію, вживаючи цей **Спеціальний Столітній Ціложиттєвий План**.

На протилежній сторінці Ви знайдете таблицю, яка покаже, скільки життєвого забезпечення кожна Ваша членкиня, або їхні родини, у віці між 18 і 65 роком життя, можуть придбати за \$50.00 річної вкладки, протягом перших 3-ох років, а також за \$65.00 річно після цього. Це дорівнює даткові на Харитативний Фонд ЛУКЖК приблизно одного доляра на тиждень. Тому що ЛУКЖК має харитативне число, то Ваша вкладка-пожертва є цілковито звільнена від доходного податку. ЛУКЖК може бути власником чи спадкоємцем асекураційної поліси. Ваш Харитативний Фонд евентуально зможе одержати повну вартість заасекурованої суми, в залежності від Вашого віку, в сполученні з додатковими бонусами (преміями), що можуть бути виплачені в майбутньому.

Наприклад, 50-річна членкиня пожертвує на Харитативний Фонд ЛУКЖК \$2,230.00 плюс різні додаткові бонуси.

Тільки за одного доляра на тиждень, кожна з Вас зможе пожертвувати велику суму грошей на Ваш Харитативний Фонд, тим самим уможливаючи не лише продовження програм, які Ви подаєте сьогодні, але також дасть нагоду започаткувати багато інших подібних проєктів і програм в майбутньому.

Яку прекрасну спадщину Ви можете лишити теперішнім і майбутнім молодим членкиням для продовження Вашої так корисної і важливої праці в майбутньому!

За дальшими інформаціями просимо звертатися до нашого фінансового дорадника, Неда Деркача.

News from Ukrainian Mutual Benefit Association of St. Nicholas of Canada

The year 2005 marks 100 years that Ukrainian Mutual has provided financial security and protection to Ukrainian Catholics and their families in Canada. As one of our programs celebrating this milestone, we wish to make a special Centenary Whole Life Plan available to all our qualified members. Even further, we would like to make this Plan also available to all Ukrainian Organizations in Canada.

On the occasion of your 21st Congress, we wish to make this special Centenary offer to you, the UCWLC. While reviewing the special edition of *NASHA DOROHA*, commemorating the 60th Anniversary of UCWLC, we read with great interest the multi-charitable programs the UCWLC has undertaken. No doubt, the future also holds many such beneficial programs in your coming plans. We wish to demonstrate to you just how you can develop a huge foundation through this special Centenary Life Plan.

On the opposite page you will find a chart, which will demonstrate how much Life Insurance, any one of your members or their family between the ages of 18 and 65 can purchase for \$50 per year premium for the first 3 years and \$65 per year thereafter. This would represent a donation to the UCWLC Charity Fund of about a dollar a week. Since the UCWLC has a charities license, your premium donation would give you a full income tax receipt. The UCWLC would own or be the beneficiary of the Policy, your Charities Fund would eventually get the full face value of the amount shown opposite your age, coupled with any additional bonuses that might be paid in the future.

As an example, a 50-year-old member will have donated to the UCWLC Charities Fund \$2,230 plus any additional bonuses.

For only a dollar a week, each one of you can make a large donation to your Charities Fund, thus enabling the UCWLC not only to continue the programs you run today, but to be able to take on many more such projects in the future. What a great legacy to leave your up and coming young members to continue your good works into the future.

For further information please contact our financial councillor, Ned Derkach.

Centenary Whole life Plan – Rates

\$50* annual premium buys the level amount of cash value life insurance shown next to the age which is nearest to your birthday. *After 3 years, premium will be \$65.

Age	Face Amount		Age	Face Amount	
	Male	Female		Male	Female
18	7630	10,120	42	2630	3320
19	7350	9700	43	2500	3160
20	7090	9290	44	2380	3010
21	6830	8900	45	2270	2870
22	6570	8500	46	2150	2730
23	6310	8130	47	2050	2600
24	6060	7770	48	1950	2470
25	5800	7420	49	1850	2350
26	5560	7090	50	1760	2230
27	5330	6760	51	1670	2120
28	5100	6460	52	1580	2020
29	4870	6160	53	1500	1920
30	4660	5890	54	1430	1820
31	4460	5620	55	1360	1730
32	4260	5360	56	1290	1640
33	4070	5120	57	1220	1560
34	3880	4880	58	1160	1480
35	3700	4650	59	1100	1400
36	3530	4430	60	1050	1330
37	3370	4230	61	990	1260
38	3210	4030	62	940	1190
39	3050	3840	63	890	1130
40	2910	3660	64	850	1070
41	2780	3490	65	800	1010

JOHN PETRYSHYN, Vice-President of Ukrainian Mutual, acted as an observer in the November and December, 2004 rounds of Elections in Ukraine.

Ukrainian Mutual Benefit Association of Saint Nicholas

We offer:

- Life Insurance
 - 20 Pay Life
 - Pay to Age 65
 - Whole Life
- Term Insurance
- Endowment – All Ages
- Member Mortgages
- Mortgage Insurance
- Group Insurance
- Registered Retirement Plans
- Registered Annuities
- Senior (to age 80) Plan
- Last Survivor Plan
- 2005 Centenary Whole Life Plan

Contact us:

For a no cost or obligation consultation regarding any of our services, contact Ned Derkach at
 St. Nicholas Mutual
 804 Selkirk Ave
 Winnipeg, Mb. R2W 2N6

We look forward to talking to you.
 Please call us.

By phone: (204) 582-4882
 Toll Free: 1-866-582-4882
 Fax: (204) 586-2095
 Email: umbaofsn@mts.net

For more details about our products or information about our organization, check out our web site at:
www.ukrainianmutual.com.

Наша ДУХОВНІСТЬ

Spirituality

Deepen your relationship with Jesus: a spiritual encounter

By Susan Bawol

Fifteen women went away to a quiet place—a place where we could meet with Jesus—in a far away place—away from the everyday.

Our guide, Sister Laura Prokop, came to help us reflect and teach us to see ourselves the way God sees us. We were invited to still ourselves and be attentive to the spirit.

Through five sessions we explored—alone, then in groups, where we were at in our relationship with Jesus.

We began with the encounter of Zacchaeus with Jesus and Christ inviting himself to Zacchaeus' house for supper. Each of us was Zacchaeus, and Jesus was coming to be with each of us. We felt our worth before our Lord, where we were.

We were led to places in our hearts where there might be doubt, hesitation, anxiety, hurt, sorrow and weariness. We were encouraged, but not forced, to verbalize these feelings in the group discussion. We were shown acceptance by God, our guide and each other.

We were led in Centering Prayer—a prayer where a person quiets herself and using no images, silently enters into God's presence, listening with the heart, allowing God to speak to her. We opened ourselves to an encounter with our Lord.

The peace in this place was so good, so soothing, so accepting—so real.

During one of the sessions, we were encouraged to think of someone

Standing: Donna Simpson, Susan Bawol (President), Andrea Sagansky, Lynda Bawol, Theresa Lacousta, Helen Tymoczko, Larysa Durda, Sr. Laura Prokop, Millie Schietzch, Noelle Misko. Kneeling: Sharon Bohaychuk, Lucy Brodniansky, Diane Dominiuk, Sherry Toronchuk, Suzanne Skubleny, Catherine Kostyniuk.

who had affected our life and state the quality with which that person mostly touched us, showing qualities, which we wanted for ourselves.

The final session—the Celebration of the Radiant Light of the Holy Ones was one of prayer, thanksgiving, gratitude and hope. Each of us proclaimed a quality of goodness of God that we most wanted to reflect in our lives in the coming future.

Surely, this women's retreat was much needed. The participants experienced God's love. Practising daily what we learned will bring peace, strength and growth in each woman.

"Be still and know that I am God."
Psalm 46:11

Susan Bawol is the UCWLC President of St. Josaphat Cathedral in Edmonton

Ірина Чайковська-Павлів

Запах неба

Чи знаєте, чим пахне синє небо?
Диханням родючої землі,
Рясним дощем, стихійною грозою,
Плачем зболілої душі ...

І ще осіннім листям пахне,
Піснями журавлів у даліні,
Снопамі зрілої пшениці
І серпанками райдуги в імлі.

А може пахне те голубе небо
Предвічним сонцем золотим,
І radoщами й розквітом надії,
Дитячим щебетом дзвінким.

А може пахне ще й зеленими лісами,
І травами; і квітами, і ялівцем ...
Але напевно пахне те голубе небо
Священним ладаном підчас
МОЛИТВИ ОДИНЦЕМ.

Монтреаль, вересень 1998 р.

*Український Бюлетень 10.IV.03
Монтреаль, Квебек*

A Journey of the Soul

Verna Lozynsky

In March, 65 pilgrims gathered at the airport for the trip of a lifetime. Ten of the pilgrims were UCWLC members from Christ the Good Shepherd / St. Michael's Ukrainian Catholic Church in Toronto. Directed and organized by Father Terry Lozynsky, his wife Verna and his co-workers Gillian and Michelle, the group headed to Turkey, land of ancient civilizations and glorious church history.

What a way to prepare for Easter, walking the path of early Christianity, visiting the sites of ancient churches and praying at Mary's house in Ephesus.

Our sojourn began in Istanbul, a vibrant port city, formerly Constantinople, seat of the Byzantine Empire. Here we toured the Topkapi Palace (housing numerous artifacts representing some 300 years of unsuccessful attempts to occupy Ukraine and replace Christianity with the Muslim faith), the Blue Mosque and Hagia Sofia (the oldest church in Christendom—completed in 537). We had the opportunity of a brief audience with Bartolomeus, the Patriarch of the Orthodox Church. On the first Sunday evening we gathered at the hotel to celebrate a Divine Liturgy, the first of many prayerful celebrations led by Father Terry.

Our bus rides were very comfortable and our able guides pointed out the his-

torical and religious significance of the many sites we visited. Ephesus was a highlight for all of us. Ephesus was a thriving commercial and religious centre many years before Christianity. Today the site is revered because it is believed that the beloved apostle John took Mary here to live out her final years. The Muslims have great respect and devotion to the Mother of Jesus hence the site is a popular destination for Muslims. At this holy place we celebrated a Divine Liturgy then visited Mary's house where people lit candles and prayed for family members and friends at home.

The ruins in Laodicea provided an idyllic setting for yet another liturgical celebration. The arrival of a shepherd and his flock provided a surreal backdrop for Father Terry's homily. It was a moment of reflection on the beauty of Turkey and our experiences.

There were moments of relaxation as we visited the Grand Bazaar (originally built in the 1450s—crammed with 4,000 tiny shops) the Egyptian Spice Market (built in the 17th century) the leather factory and Turkish thermal baths and spas. Spare time enabled people to explore sites at their leisure.

Twenty of us continued to Cappadocia for an incredible experience. Our knowledgeable guide led us through a maze of ancient cave churches decorated with various forms of iconography. An ancient underground city

A street with vendors in Cappadocia, Turkey -- March 2005 Christ the Good Shepherd St. Michael's Toronto, ON

Ladies from UCWLC Christ the Good Shepherd. Trip to Turkey, March 2005. Helen Churchmich, MariAnn Semkiw, Jennie Richardson, Oksana Wojcichowsky, Lucy Cobern, June Herkner, Jean Waclawski, Elsie Shemluck

discovered forty years ago pays testament to ancient engineering that enabled thousands of people to live underground for their safety. This structure was four levels deep and one could actually breathe in this environment.

The Sunday evening in Cappadocia was spent in an ancient building dating back to 1250 along the silk route. There we quietly took in an ancient religious ceremony. The Whirling Dervishes praised Allah with their hour of spinning. About three hundred tourists were witness to this ceremony.

We returned to Istanbul and prepared for our trip home. This trip brought us to a better understanding of our religious heritage and gave us a chance to pray and play together. We are looking forward to Portugal next year.

From the pilgrims:

A truly spiritual experience filled with love and understanding, breathtaking sites, awesome experiences and lifetime memories accented by lifelong friendships. Thank you, God, for allowing us to realize a dream.

— MariAnn Semkiw

The journey with Fr. Terry to the seven churches of Revelations and learning more about our Byzantine heritage was incredible. The spiritual aspect was overwhelming, especially our outdoor Liturgies at the ancient ruins.

— June Herkner

The sights in Turkey will not be forgotten. How wonderful when listening to the epistle during liturgy on Sundays to be able to visualize the places spoken of. Our religious heritage now has a deeper meaning and appreciation.

— Jennie Richardson

Від моря до моря

From sea to sea

Edmonton Eparchy

The weekend Ladies' Retreat

was sponsored by UCWLC Branch 2, St. Josaphat Cathedral of Edmonton last October at Camp Oselia outside Edmonton. Women from all parishes were invited to participate. (Please see page 22.)

Susan Bawol, President

If you believe marriage is between a man and a woman and should remain that way, please contact your local MP (Member of Parliament). For more information go to www.marriagematters.ca

Saskatchewan Eparchy

The Lieutenant Governor Honours the UCWLC

of the Sacred Heart parish in Ituna which celebrated 50 years of Service last October. It was a very special occasion. The celebration began with moleben to the Mother of God celebrated by **Fr. Peter Pidskalny**, CSsR and spiritual words from the Eparchial Spiritual Director, **Sr. Theodosia SSJ**. Eparchial President, **Alice Derow** presented pins to members of 25-, 30- and 40-years' service.

The formal program at Sacred Heart Parish Centre began with the entrance of the official party of the **Honourable Dr. Lynda Haverstock**, Lieutenant Governor of Saskatchewan.

The Lieutenant Governor delivered a special message to the celebrating members of the UCWLC. She spoke on the role of women in Saskatchewan and the hardships they endured especially in the early century raising large families and doing chores indoors and outdoors without the modern conveniences we appreciate today. These women spent many hours making perogies to help raise money for their churches and halls. She congratulated the members for their outstanding dedication to the UCWLC and cheered those who travelled, in a blinding snowstorm from Saskatoon, Yorkton, Wynyard, Canora and Regina, to help the Ituna ladies celebrated their special occasion.

Elizabeth Zahayko, Wynyard and Mary Schabel, Ituna

Standing: Past National President Jayne Paluck; Past Presidents – Lil Stedman, Kris Spilchak, Leona Shambel, Adela Zatwarnitski, Ann Buchko, Nellie Tekalch, Jane Chorney, Alice Holowatuik, Ann Muzyka (founding member). Seated: Past Presidents – Adella Leontowicz, Isloria Buchko, Pastor Fr. Peter Pidskalny, CSsR, Past President and Founding Member Sophie Leontowich, Branch President Mary Schabel, Eparchial President Eparchy of Saskatoon, Alice Derow.

Ollie Buchko presenting Her Honour Dr. Haverstock with a token of appreciation (a picture which Ollie had cross stitched).

Head Table in Ituna: MC Lillian Kowalyk; Past National President Jayne Paluck; Branch President Mary Schabel; Her Honour Dr. Lynda Haverstock, Lieutenant Governor of Saskatchewan; Fr. Peter Pidskalny, CSsR; Alice Derow; and, Sr. Theodosia SSJ.

St. Mary's UCWLC, Yorkton, SK

The Installation of Officers of the St. Mary's UCWLC, Yorkton started with the Moleben celebrated by **Fr. Bryan Bayda**, CSsR, Spiritual Advisor, followed by the installation of officers President **Darlene Shymanski** and the other executive members **Gwen Bilyk**, **Marty Ochenash**, **Geraldine Koban**, **Elizabeth Shumay**.

Front: **Gwen Bilyk**, **Elizabeth Shumay**,
Fr. Bryan Bayda, CSsR.
Back: **Marty Ochenash**, **Darlene Shymanski**,
Geraldine Koban

Long Service Achievers at St. Mary's UCWLC

- 50-Year Pin:** Lucy Henlisa
- 30-Year Pin:** Pearl Hadubiak
Mary Musey
- 25-Year Pin:** Dorothy Byblow
Mary Lemchuk
Sophie Madarash
Ann Napady
Matilda Oscienny
Adeline Pacholka
Sophie Radych
Mary Sackney
Mary Tratch
Irene Starosta
Mary Washek
Julie Wlock
Mary Zahayko
Verna Kozie
Rose Popowich
Mary Rubiletz
Stephanie Fyck

Gwen Bilyk

Winnipeg Archeparchy

The life and faith of the Blessed Martyr Vasyl

Velechkovsky, a five-day Mission, officiated by **Fr. John Sianchuk**, was held at the Ukrainian Catholic Church of the Resurrection, Dauphin, last March. The sessions were devoted to the life and faith of the Blessed Martyr Vasyl Velechkovsky and his steadfast dedication to Our Lord and Saviour through many hardships, imprisonment and years of exile. Bishop Vasyl Velechkovsky's many years of adversity finally brought him to Winnipeg, where he died in 1973.

Father John stressed "We are responsible for our own spiritual fate

and we should be taking that responsibility seriously. Emulate the martyr's faith." During the course to the week he made various relics of the saint available to those that wished to purchase them.

Cassie Merko

UCWLC St Michael's, Transcona celebrated its 50th Anniversary last June. Participating in the festivities were: **His Excellency Bishop David Motiuk**; Pastor, **Rev. Father Michael Krochak**; **Shirley Lisowski**, UCWLC National President; **Stephanie Bilyj**, Archeparchial President; **Jeanette Schuh**, Winnipeg Regional President; St. Michael's UCWLC members and parishioners.

A Divine Liturgy of Thanksgiving was celebrated for the loyalty and

Traditional embroidery with a modern twist

The UCWLC Cultural Committee of the Edmonton Eparchy held an embroidery workshop for 22 participants who embroidered a small sampler of traditional Ukrainian pattern then fringed and mounted it on a card. The card was decorated with ribbon and vellum to be used as a very special, all-occasion greeting card. The event was the brainchild of Cheryl Semeniuk and her mother.

UCWLC Edmonton Eparchy Workshop: Traditional Embroidery with a Modern Twist.
Top: Proud participants show off their embroidered cards. Above: Display of embroidered cards; **Ellen Ryski** (Cultural Committee Member), **Sylvia Maslyk** (Cultural Committee Chair), **Maria Pastuszenko** (Eparchial Vice-President), **Nadia Cyncar** (Museum Committee Chair), **Cheryl Semeniuk** (she & her mother were creators/originators of the card embroidery idea).

Sylvia Maslyk, Cultural Committee Chair, Ellen Ryski, Cultural Committee Member

dedication of the UCWLC members and Panakhyda for the late founding pastor **Rt. Rev. Mitrat Dmytro Shewchuk**, the deceased founding members, four deceased past presidents, as well as all deceased. The choir and the congregation raised their voices in praise to the Lord, under the co-direction of **Shelley Pidsadny** and **Don Gnutel**.

Mary Holowaty, the eldest of the founding members, presented a bouquet of red roses to Bishop David who congratulated the members for their dedication and contributions to the church and the Ukrainian community.

The National President Shirley Lisowski, the keynote speaker, outlined the fifty years of the League's achievements.

The highlight of the afternoon was the presentation of the 50-year plaque in recognition of fulfillment of the aims of the League by Stephanie Bilyj to **Elsie Balonyk**, Branch President. She received it with pride on behalf of the past presidents, the founding members and all the UCWLC members of St. Michael's Parish, expressing sincere thanks to God for all His blessings and to all members for working in harmony.

The UCWLC of St. Michael's Parish was organized on February 10, 1954 under the guidance of the late Rev. Father Dmytro Shewchuk and twenty members with the late **Millie Ewasko** as the first president. During the 50 years the branch has had 285 members led by twenty-three presidents and six Spiritual Advisors.

Mary Holowaty presents roses to Bishop David Motiuk

Elsie Balonyk receiving 50-year Plaque from Stephanie Bilyj

Founding members at 50th Anniversary of UCWLC of St. Michael's Ukrainian Catholic Church. Seated: Iris Chroniak, Pastor Rev. Father Michael Krochak, His Excellency Bishop David Motiuk, Msgr. Vladimir Bozyk, Mary Holowaty. Standing: Kay Kuzyk, Evelyn Malashewski, Olga Stelmach, Iris Gnutel. Missing: Anne Babey, Patricia Warren, Nancy Popiel, Natalie Kishensky, Jean Dobush.

Founding members

St. Michael's	Mary Holowaty Iris Gnutel Iris Chroniak, Evelyn Malashewski Olga Stelmach
Toronto	Anne Babey
Winnipeg	Kay Kuzyk Patricia Warren Nancy Popiel Natalie Kishensky
Dauphin	Jean Dobush

Presidents

1954-55.....	†Millie Ewasko
1956.....	Anne Babey
1957.....	Kay Kuzyk
1958.....	†Minnie Dubesky
1959-60.....	Iris Chroniak
1961.....	Genevieve Evan
1962.....	Anne Babey
1963-67.....	†Helen Hafichuk
1968.....	Michaelene Sosiak
1969.....	Jean Paraschuk
1970-71.....	Jean Ryback
1972-74.....	Lena Shewchuk
1975-76.....	†Mary Perch
1977-78.....	†Helen Hafichuk
1979.....	Helene Kurylko
1980-81.....	Marge Dorozynski
1982-83.....	Anne Kulyk
1984-85.....	Sylvia Beck
1986.....	Alice Zazula
1986-87.....	Florence Lesiuk
1988-89.....	Sonia Synchyshyn
1990-92.....	Barbara Yuswak
1992-94.....	Elsie Balonyk
1994-96.....	Margaret Stanicky
1996-98.....	Anne Kulyk
1998-2000.....	Helene Kurylko
2000-02.....	Barbara Yuswak
2002-04.....	Elsie Balonyk
2004-.....	Verna Evankewich

Pastors

1949-74	Rt. Rev. Mitrat Dmytro Shewchuk
1974-94	Rt. Rev. Msgr. Michael Buyachok
1994-2000	Rt. Rev. Msgr. Vladimir J. Bozyk
2000-01	Rev. Father Ernie Hafichuk
2001-03	Rev. Father Andrew Wach
2003-	Rev. Father Michael Krochak

Urgent

This summer over fifty Ukrainian Catholic Young adults from the prairie provinces will be travelling to World Youth Days in Cologne, Germany, an event drawing millions of pilgrims, originated twenty years ago by Pope John Paul II. This year will be the first year without him and we will come together in a celebration of his life. Instead of grieving we see this an opportunity to meet and learn from our new leader Pope Benedict XVI. The opportunity to celebrate our faith with him for five days this summer is a once-in-a-lifetime event. Our spiritual pilgrimage will include visits to holy sites, prayer, music, catechesis and fellowship—meeting fellow Catholics from across the world. For more information on this pilgrimage, or any other events for youth in our eparchy, please contact Oksana Atwood at the Eparchial Youth Ministry Office (780) 426-4176 or e-mail ukryouth@edmontoneparchy.com.

UCWLC, St. Nicholas Parish, Kenora — 45 years old

Last October members attended Divine Liturgy followed by Panakhyda with Spiritual Director **Rt. Rev. Fr. Canon Daren Gallivan** officiating. Then, an Anniversary Banquet in the parish hall welcomed all parishioners. **Mary Wojtowicz**, MC led the festivities which included the presentation of service pins.

President **Nusia Dnes** pinned Fr.

Daren, the Spiritual Director, who said “Your contributions are recognized by your church, the city of Kenora, Canada and globally.” A surprise highlight was the honouring of the very deserving **Nusia Dnes**.

In lauding her, the MC noted, “This fine lady has served on the executive continually, including 30 years as president.”

In accepting the accolades, **Nusia Dnes** said, “I am happy to work for God and country. It is nice to be recognized. I appreciate it, but I am not ready to retire just yet.” She asked the non-members to seriously consider joining the League.

“We will need new members to carry on our good works for our church and for our community.”

UCWLC 45th Anniversary Project — Hymn Books for St. Nicholas Church in Kenora, ON. Compiled & edited by **Nusia Dnes** and **Mary Wojtowicz**, shown with **Fr. Daren Gallivan**.

St. Nicholas Parish League members. October 2004.

UCWLC Kenora

40-Year Pin: Nusia Dnes
Josie Stepanik
Mary Wojtowicz
Olga Michaluk
Minnie Cormylo
Mary Kuzio
Pat Bohoslawec
Frances Zabloski
Ethel Misurka
Ann Horbaty
Eva Melnyk
Ann Lysak

30-Year Pin: Jerry Mychalyszyn
Helen Oneschuk
Nadia Romaniuk
Nettie Pestaluky

25-Year Pin: Joyce Melenchenko
Helen Scribilo
Sonia Motkaluk
Sophie Wynarchuk
Hattie Kristalovich
Ann Makowsky
Jean Ukrainec

Сестри Службениці Непорочної Діви Марії Провінції Христа Царя в Канаді. Новоіменована Провінційна Управа — 19 березня 2005-2010 рр.

У першому ряді зліва: с. Патрікія Беско, Економіка; с. Рута Якимшин, Секретарка; с. Юнія Кунанець, Провінційна Настоятелька.
У другому ряді: с. Тереса Матвій, Провінційна Заступниця; с. Зоя Бернатська, Дорадниця; с. Тереса Слота, Дорадниця; с. Євгенія Земляк, Дорадниця

Святкування 60-ліття ЛУКЖК Ст. Катеринс Онт., при церкві Свв. Кирила і Методія

розпочалося в жовтні минулого року св. Літургією, яку відправив **о. Богдан Чолій, о. Др. Микола Комар** і **о. диякон Іван Кіт**, в наміренні здоров'я і дальших добрих успіхів в праці ЛУКЖК.

По св. Літургії зроблене спільне фото нашого відділу. Відтак всі перейшли до церковної залі, де продовжали обідню програму. Ведуча **Оля Ткачук** попросила Голову пані **Наталю Конит** представити головну доповідачку **Віру Бучинську** — колишню довголітню редакторку **НАШОЇ ДОРОГИ**, і **Христю Базилевич** — секретарку Епархіяльної управи Торонта.

Пані Віра Бучинська виголосила дуже цінний і змістовий реферат про діяльність і досягнення ЛУКЖК протягом 60-ліття праці нашої організації. Разом з п. Базилевич вручили Добродійці **Марії Комар**, довголітній кореспонденційній секретарці Відділу, і **Марії Долішній** — колишній довголітній голові нашого відділу і почесній членці ЛУКЖК — відзнаки 50-ліття приналежності.

*Володимира Проконець,
рекордова секретарка*

Farewell to Father Vincent Prychidko, OSBM—a man of faith

was held at St. Volodymyr's Parish in Thornhill last October. The event commenced with the celebration of Divine Liturgy by **Fr. Prychidko**, assisted by **Fr. Mark Zazula** and **Fr. Myron Chimy**.

Fr. Vincent Prychidko, OSBM & Mrs. Yaro Sheremeta, UCWLC President presenting the "Praying Hands." St. Volodymyr's Thornhill

The MC at the dinner reception was **Yaroslav Hunka**. The highlight of the occasion was the presentation of the praying hands and an engraved plaque honouring Father's dedicated work along with gifts presented by parish council. President **Nestor Chabursky** expressed gratitude for Father's spiritual guidance, dedication and leadership. UCWLC President **Yaroslava Sheremeta** stated with emotion how a priest's hands touch every aspect of human life from baptism to death and how thankful we were for his love and support.

When we think of Fr. Prychidko, the word 'faith' most readily comes to mind. He was so spiritual! His faith in God, in Christian principles, the salvation of our souls and spreading the glory of God to his flock will never be forgotten.

Father Prychidko is now beginning another stage of his life. He is the spiritual director at the Basilian Student House in Edmonton. We welcomed our new parish priest, **Fr. Mark Zazula**. This is a new journey for **Fr. Mark** who had been a teacher for 35 years.

Slava Bey

Farewell. Back: V. Rev. Mark Zazula, OSBM, V. Rev. Myron Chimy, OSBM & altarboy Phillip Sochan. Front: Altarboys Oleksandr Chernyzh and Yuri Hrycyna, Rev. Vincent Prychidko and altarboy Michael Kardash

Управа і членство ЛУКЖК при церкві Свв. Кирила і Методія в Сейнт Катеринс, Онтаріо

Скарби з Бабиної

скрині — унікальний чайок при церкві св. Димитрія, Торонто. Були присутні голови ЛУКЖК округи Торонто і багато гостей.

Всч. **отець-митрат Іван Татарин** відкрив чайок молитвою, а голова **Ольга Коваль** привітала гостей. Ведуча програми, **Дзвінка Максимець**, з'ясувала імпрезу. „ЛУКЖК своєю працею сприяє збагаченню духової спадщини української родини.” Комітет чайку складався з координаторки **Ліліян Юрик**, **Левинії Герелюс**, **Олі Вовк**, **Су Таращук**, **Лесі Шулер**.

Зворушливим моментом у програмі був виступ родини **Лесі Ярмол**. Три доні і шість онучок змалювали картину нелегкого життя бабуні та мами в Канаді. По черзі вони розказували свої спомини, а гурт онуків тулився до бабуні. „Наші бабуня і мама залишили нам велику спадщину..., відчували велику відповідальність за наше виховання.

Мама звертала пильну увагу на нашу приналежність до церкви і наших культурно-освітніх гуртків. Це оточення допомогло нам бути собою.”

У нижній частині залі була розташована виставка „Скарби з Бабиної скрині”. Виставку дуже цікаво оформили мисткині **Віра Юрчук** і **Христина Курдик**. „Скриня” дала

змогу присутнім познайомитися з невмирущою красою народного мистецтва та піонерсько-історичними пам'ятками — молитовники 5-ти поколінь, ікони, фотографії піонерських родин і приладдя піонерок.

Ірина Вжесневська

60th Anniversary at St. Volodymyr's Branch in Thornhill

took place last October, the UCWLC commencing with Divine Liturgy officiated by **Father Mark Zazula**, OSBM. *O Spomohaj Nas* was being sung as the procession of members, with the pinned blue commemoration tags, walked to the front of the church carrying our flag. Holy Communion was received and there was a sense of spiritual closeness and pride of our Ukrainian heritage.

Father Mark spoke highly of the League's accomplishments and encouraged others to join.

After Mass, everyone enjoyed cheesecake and coffee. Our president, **Yaroslava Sheremeta**, explained briefly the UCWLC three levels of our organization and our fundamental aims. (We don't only make pyrohy!) We discussed the early years, the founding members, problems and accomplishments.

Slava Bey

New Westminster Eparchy

Prayer in support of the upcoming election in Ukraine

In December, along with the regular liturgy, the members of the Holy Resurrection UCWLC Branch, Penticton, prayed together in support of the upcoming election in Ukraine. The members wore orange scarves in commemoration, awareness and support for their fellow Ukrainians in Ukraine.

Panakhida was held for the deceased members **Lena Tratch**, **Agnes Byblow**, **Josephine Omelianowski**, **Stella Yurchak**, **Love Cherneski** and **Helen Dutczuk**.

Everyone then shared a wonderful Christmas supper filled with carolling and socializing. Many aspects of the Branch and Organization were shared and evaluated.

Martha Holick, President

October 14-16
31st Eparchial Convention
St. Mary's Cultural Centre,
Yorkton, Saskatchewan

Some folks, new to boating, were having a problem: they couldn't get their new

22-foot boat going. It was very sluggish no matter how much power they applied. After a few hours of this, they called in a boat mechanic. A thorough check revealed everything in perfect working condition. The engine ran fine, the out-drive went up and down, and the propeller was the correct size and pitch. So the mechanic jumped into the water to check underneath. He came up choking on water, he was laughing so hard.

Under the boat, still strapped securely in place, was the trailer!

Thanks to Bohdana Bashuk

Родина Ярмол, Всч. отець-митрат Іван Татарин; Ольга Коваль; Дзвінка Максимець

Вічна пам'ять

Зі святими упокой, Христе, душі рабів Твоїх,
де немає хвороби, ні печалі, ні зітхання, але життя безконечне!

Eternal Peace

✠ Віра Кунда

12.VIII.1928 Львів – 17.I.2005 Едмонтон

Віру Кунду знаю поверх 50 років з Пласту, 30 років працювала з нею в Музеї ЛУКЖК Едмонтонської Єпархії та знаю її з праці в бібліотеці Альбертського Університету.

У Пласті займала різні виховні та адміністративні пости — вона зорганізувала для станиці непорушний фонд, з якого процент оплачує утримання Пластового Дому. За жертвенну і довголітню працю в Пласті одержала дві медалі св. Юрія в сріблі і в золоті.

Віра Кунда працювала в бібліотеці університету Альберти; займала позицію Head of Reference Department Science and Technology, який обслуговує 28 департаментів. Вона була членом Дорадчої Ради Села Української Культурної Спадщини в плянвальному комітеті виставки укр.

тканин. Виставлялися не лише в Українському Селі, а в Провінційному Музею Альберти протягом одного року. Віра придбала фонди на видання двомовного ілюстрованого каталога і написала вступ. Це вперше в історії Альберти, що Міністерство Культури погодилося на двомовні, український і англійський написи на виставці. В 1994 році Віра була номінована Альбертським Урядом до Дорадчого Комітету Наукових Публікацій Українського Села.

З нагоди святкувань 1000-ліття Хрещення України підготувала виставку “Київські Цінності Вчасного Християнства”.

Від 1979-го член-основник і скарбник Альбертського Т-ва Збереження Української Культури. Перевела ряд збірок на різні культурні потреби і на поміч Україні. В роках 1989-1991 була його головою.

Віра була член-добродій СФУЖО, Шевченківської Фундації, Українського Музею в Нью Йорку, Енциклопедії Українознавства, членом Комітету Українського Фольклору при Університеті Альберти та членом Приятелів Українського Села.

В 1987 році, за громадську працю, Віра Кунда одержала “Alberta Achievement Award” від Альбертського Уряду.

Активність Віри в музею ЛУКЖК позначається від 1975 р. Разом з управою Єпархіяльної

ЛУКЖК знайдено приміщення під Катедрою св. Йосафата; була секретаркою музею 17 років. В той час музей нав'язав тісні зв'язки з подібними канадськими інституціями. За її доглядом 40 таблиць українських взорів та стібів оформлено на мандрівну виставку “Скрина Скарбів”, які в роки 1988-1991 виставлено в 19 музеях Альберти. Віра перекладала музейні імпрези, влаштовувала виставки, одні із них були в часі Днів Спадщини через 25 років. В 1989 р. Віра була членом журі Alberta Museum Association Grants Committee. Написала історію “Музей ЛУКЖК” до Західноканадського Збірника 3, Едмонтон, 1999 р. Від 1991-1995 р. Віра була головою музею. Вона дбала про музей як за свою хату.

Віра заініціювала і організувала Касино для Єпархіяльної Управи ЛУКЖК, фонди для благодійних і культурних цілей. В 1998 році Провінційна Рада КУК за добровільну громадську працю нагородила Віру Кунду відзначенням “Гетьмана”.

Управа ЛУКЖК Едмонтонської Єпархії в 2002 році, з приводу 50-ліття Музею, вручила Вірі нагороду, “у вислові признання і подяки за довголітній, визначний вклад у розбудову Єпархіяльного Музею ЛУКЖК”.

Надя Цинцар

✠ **Frances Zabloski**
Франка Заблоцька
 1908 – 2005

В березні відійшла у вічність довголітня членкиня і працююча господиня ЛУКЖК в Кенорі Он. бл.п. Франка Заблоцька, проживши 97 літ. Покійна була щирою приятелькою для старших і молодших, та своїм християнським життям була прикладом для інших.

The late Frances Zabloski leaves to mourn her 2 daughters and five sons, 29 grandchildren, 44 great grandchildren and 3 great-great-grandchildren. She belonged to the St. Nicholas Church in Kenora, ON. Funeral Services were conducted by Rt. Rev. Fr. Canon Daren Gallivan. The UCWLC prepared the Funeral Brunch in the parish hall.

The family of the late Frances Zabloski donated \$100 towards the NASHA DOROHA Press Fund.

✠ **Mary Necyk**

Mary Necyk, longtime member of St. Basil the Great UCWLC Branch, Edmonton, went to her heavenly home on November 21, 2004.

Mary's association with the UCWLC dates back to 1951 when she was instrumental in founding a UCWLC Branch in her home parish of Vilna. She was its president, secretary and treasurer. Additionally she helped to form the UCY,

served as president of the Vilna Hospital Auxiliary and was active with the Girl Guides.

In 1968, Mary, her husband William (principal/teacher), and their family moved to Edmonton where she became a member of the League at the St. Basil the Great Ukrainian Catholic Parish. The association lasted 36 years. She served as its president, vice-president, secretary, treasurer, and member of various committees.

Mary's firm belief in the value of the UCWLC took her from the Branch to positions at the Eparchial and National Executive level. Mary served the UCWLC Edmonton Eparchy president for two terms, and as its corresponding secretary. Committee work included Legislation, Ar-

chives, Social Development and English Press. She represented the UCWLC at the UCC Alberta Branch.

At the National Executive level, Mary served as first vice-president for three years, and worked on the Legislation and Social Development committees. She compiled an album of the five eparchies of Canada, with a history of each parish.

She organized, coordinated and promoted the Eparchial Adult Ukrainian Language program, which ran during the winter months for 18 years. These classes met the needs of members, parishioners and parents of students in the Ukrainian Bilingual classes. She was responsible for the printing and sale of the Yar Slavutych Standard Ukrainian Grammar books, now found in many Canadian and

international universities.

Her tenure as Eparchial president will be remembered for the commissioning of a painting "Mama, where shall we hang this icon" by Peter Shostak to mark the Centennial Celebration of Ukrainian Settlement in Canada. She co-edited a booklet "Windows of Faith" on the stained glass windows in St. Basil the Great Church and was very active in the events marking the Centennial of Ukrainian Settlement in Canada. In 1995, she was awarded an honorary life membership at the 18th National Congress of the UCWLC in Edmonton.

Other activities that Mary was involved in were Victim Aid for Chernobyl, Pro-Life Movement, Bread and Salt Mural at St. Michael's Extended Care Centre, and Ukrainian Pavilion at Heritage Days. For all her humanitarian and organizational work, Mary was awarded the Hetman Award by the Ukrainian Canadian Congress, Alberta Branch. (Please see pg. 19 ND Spring 2005.)

For twenty years, Mary also worked as a librarian in one of Edmonton's public schools.

Josephine Hrynchyshyn
 Press Correspondent, St. Basil's Branch

✠ **Anne Kowbel**
 1920 – 2005

A longtime resident of Canora, SK, passed away at the age of 84 in January at the home of her

daughter. She was a great lady, a pioneer, a charter member of the UCWLC Canora Branch. She contributed to the Branch from the start. She had a deep spirituality and her presence enriched the members. She received a 50-year pin for her devoted and supporting service and was acknowledged as the founding member of the Canora UCWLC at its 60th Anniversary last June.

Left to cherish the memories and deliberate the life of this great and delightful woman are her husband Joseph of 62 years, their four children and ten grandchildren.

✠ **Anna Yawney**
12.X.1916 – 13.IX.2004

The UCWLC Branch of Sts. Peter and Paul, Canora, SK suddenly lost one of its members. Anne Yawney was born to Stephen and Evodkia (Yurkiw) Makowsky in the Veregin district. She attended Mazeppa School. She worked on the farm and babysat for her aunts until her marriage to Peter Yawney in Yorkton. For retirement they moved to Canora.

She will be remembered for her long, devoted and supporting service to the church and the UCWLC. Her vegetable and flower gardens were her joy. She found great pleasure in sharing them with friends. Anna had two daughters, two grandchildren and one great-grandchild.

ОСОБИСТОТИ PROFILES

Enjoying life at 102

Mary (Prockiwi) Chudyk was born on December 10, 1902 to Andriy and Sofia Prockiwi in the village of Pelatkiwchii in Ukraine.

Mary tells of her hardships she and her family encountered. When Mary was eight years old her mother died of influenza. "These were great hardships," she says. "The four children were brought up by father and some good neighbours." Her two brothers were killed in the First World War.

When Mary was 23 years old she married Onufri Chudyk. Their first son was born in 1926.

The little family immigrated to Canada in 1929 by ship. They travelled by train to Winnipeg then on to Masefield, SK where the government gave people homesteads to farm. They lived in a granary, which a neighbour gave them. Onufri was given a job for fifty cents a day -- a lot of money. Then after four years they moved to Punichy, SK where they were given a quarter of land and had to clear ten acres of land by hand each year. They lived close to their Ukrainian Catholic Church. It was very important to them. They raised a family of one daughter and three sons.

In 1960 they moved to Wynyard. They were devoted members

of the Sacred Heart Ukrainian Catholic Church, never missing Sunday or Holy Day mass.

Mary's love was her home, her children, her garden, her church and working alongside her husband.

In 1976 Onufri passed away and Mary found it very hard to adjust without him. They always did everything together, but her faith in God and her love for her church and her family and all her good friends and neighbours has allowed Mary to stay strong and able to stay in her own home.

To this day Mary takes care of herself in

her home. She sows, grows and harvests her own garden even though this year she celebrates her 102nd birthday.

Mary is known for her straight posture and her ability to scale ten steps to church every Sunday. Even now, she rarely misses Sunday or special Holy Day masses.

She is a devoted 35-year UCWLC member. Prior to 1968, she was active in the Ladies' Aid. She attends all UCWLC membership teas, tea and bake sales, perogy suppers, dinners, brunches, concerts, right to this day.

She loves to travel to Watrous and enjoys the mineral spa pools frequently. She hopes to make it to our next perogy bee to pinch some perogies.

All her life in Canora, Iryna Lazurko has been involved in the church and school activities, such as teaching Ukrainian school, organizing, Mother's Day concerts, operettas, drama productions, both with children and adults as well. She prepared children for Konkurs – Ukrainian Arts Program competitions, offering extra training sessions in her home. Her students always achieved high standards in such competitions. Concerts in honour of Taras Shevchenko were a high priority on her list. She contributed much as a choir member in the church.

She became a member of UCWLC, Canora Branch around 1955 and has worked actively on the executive, Eparchial committee and recording secretary at one of the National Congresses. She also is actively involved with the Ukrainian Canadian Congress – Canora Branch, serving on various executive and committees. She took

part in organizing the Centenary celebrations commemorating Ukrainian settlement in Canada. She was instrumental in organizing Ukrainian Independence Day celebrations.

She keeps abreast of the political, economic and cultural situation in

Ukraine and is very much concerned with the well being of that nation. She would always welcome a tour group from Ukraine and provide billets. She possesses a great love, enthusiasm and an inexhaustible store of energy for her homeland, and spares no effort to promote Ukrainian heritage in Canada.

Iryna Lazurko was formally acknowledged in 2004 by the UCC Saskatchewan Provincial Council for outstanding achievement and for service to the community: a teacher of Ukrainian language and culture and an organizer of cultural events, plus a tireless supporter of community and church organization. She was awarded a Nation Builders Award, sponsored by UCC-SPC. Iryna along with 5 other UCWLC members will be receiving their 50-year pin at the annual League Day and Praznyk.

Alice Derow, Canora Branch

Success story! **Winnipeg's first Ukrainian woman principal — Honorary Degree of Doctor of Laws**

By June Dutka

Winnipeg-born Anne Smigel received an Honorary Degree of Doctor of Laws at the University of Manitoba Convocation last October. An UM graduate, Anne is a renowned teacher, mentor, artist and philanthropist.

She began her career in rural Manitoba and continued to teach in the Winnipeg School Division #1 until her retirement. In the aftermath of WWII she developed a specialized curriculum to place immigrant children into the regular school program. Her career spanned forty-four years, twenty-five of them as Winnipeg's first Ukrainian woman principal.

She participated in the work of the French and Ukrainian language curriculum committees and others sharing her expertise with professionals, parents and religious personnel to improve teaching methods. In 1967, Anne received a Centennial Medal for teaching excellence. Her former students remember how influential she was as teacher and role model.

Anne attended Sts. Vladimir and Olga Ukrainian Catholic Church and later Blessed Virgin Mary Church. Recently, she sponsored The Sisters of St. Joseph Education Fund to improve education and special skills to meet the needs of

their communities in Winnipeg and Brazil.

Generous contributions from Anne to the University of Manitoba created: a scholarship for students to study Ukrainian heritage at St. Andrew's College, an endowment for Libraries' Archives of the Ukrainian Canadian Experience, and an endowment for the Human Ecology Department to research the effects of buckwheat on insulin levels. Another major gift to the Libraries will establish the Dr. Anne Smigel Multi-Media Room, fully equipped with the latest electronic technology. Anne has made significant donations to Holy Family Nursing Home, Centennial Concert Hall, and the new Millennium Library.

As member of Alpha Omega Alumnae, a Ukrainian professional women's organization, and as a former volunteer at the Ukrainian Cultural and Education Centre, Anne encourages the Ukrainian culture. She was on the board of the Council of Women of Winnipeg and is

currently a life member of Creative Retirement of Manitoba. Anne's participation in service-oriented organizations rewarded her with Alpha Omega Woman of the Year Award and the City of Winnipeg Service Award.

In 1980-82, Anne served as the first Canadian Governor of Altrusa International. She is a founding member of

Altrusa Winnipeg club, an organization of professional women who volunteer their expertise to projects such as the Language Bank of Winnipeg, an interpretive service for adults who require legal and medical translations and the Take-Out-Toy Service for children with disabilities.

In her retirement, Anne took instruction in oil and watercolour and had exhibitions at Blessed Virgin Mary Church, Fleet Gallery and the Red River Exhibition. Her optimism and joie de vivre, reflected in her enthusiasm and self-motivation to explore new ideas, continues to inspire younger people.

Western media does not usually reflect the role played by Ukrainians in liberating Europe from the Nazis. The author is a key proponent of this interpretation of history. Here are some excerpts taken from one of Ukraine's most respected weeklies...

МІЖНАРОДНИЙ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК

ДЗЕРКАЛО ТИЖНЯ

ON THE WEB

Українська друга світова (уривки)

Юрій Шановал

Не був Сталін і для України «батьком-об'єднувачем». Він думав, як засвідчують відкриті в останні роки документи, про послідовне знищення українських національних організацій і українських патріотів (... для Москви «націоналістів»), а також про створення на західно-українських землях стратегічного плацдарму, щоб у майбутньому завдати удару по Німеччині. Внаслідок домовленостей з нацистами СРСР захопив значну частину території і населення тодішньої польської держави (включно з західними землями України. Ред.). З точки зору міжнародного права це була відверта агресія, що порушувала низку міжнародних домовленостей.

... патріоти-поляки, і патріоти-українці стали жертвами... Вже з грудня 1939 року розпочалася підготовка до депортації населення західних областей України і Білорусії до віддалених районів СРСР. Перших мешканців було депортовано у лютому 1940 року... Друга депортація у квітні 1940 року охопила родини репресованих. Третя і четверта, відповідно у червні 1940 і у травні-червні 1941 року, — переважно біженців. Всього депортовано було близько 320 тис. осіб. Дотепер не підраховано кількість померлих по дорозі до виселення, в'язницях, таборах та розстріляних на підставі різних вироків. Крім того, після початку радянсько-нацистської війни у 1941 році були розстріляні тисячі

в'язнів і військовополонених.

22 червня 1941 року поставило хрест на злочинних домовленостях Гітлера і Сталіна, але не на випробуваннях для українців. З початком війни розпочалися мобілізаційні заходи. Ресурси України вивозилися на Схід, в Росію і райони Середньої Азії. Туди було евакуйовано 3,5 мільйона громадян України. На Схід вивезли обладнання 550 найбільших українських промислових підприємств, а решту розграбували німці.

За умов наступу німецьких військ ЦК ВКП(б) і радянський уряд дали вказівку місцевим органам влади і парторганізаціям знищувати все, що не вдалося евакуювати у східні райони СРСР: устаткування заводів, фабрик, колгоспну техніку, реманент, палити збіжжя, сільськогосподарську рослинність. Про це йшлося у директиві (влади) від 29 червня 1941 року, у виступі Сталіна по радіо 3 липня 1941-го, у спеціальній постанові Державного комітету оборони від

22 липня 1941-го та в інших документах. Як відомо, в них мовилося про утворення зони «спаленої землі».

Наприклад, не нацисти, а комуністична влада при евакуації в Запоріжжі висадила у повітря Дніпрогес. І все б нічого, але про це не знали ні цивільне населення, ні навіть знизу розташовані військові частини. В Дніпропетровську було підірвано хлібокомбінат разом із робітниками. В Одесі при відступі Червоної Армії затопили приморські квартали разом із жителями, а поранених червоноармійців скинули в море разом із санітарними машинами. З Харкова вивезли сотні представників інтелігенції, для того щоб їх спалити в закритому будинку. В Умані живими замурували людей в льоху. Таких прикладів багато. І все це робили не нацисти, а комуністи при відступі.

Люди, які пережили... знали, що **український народ терпів від обох тоталітарних систем**, як гітлерівської, так і сталінської.

Однак були й ті, котрі розуміли, що ні Берлін, ні Кремль не дадуть Україні свободи. ... 30 червня 1941 року у день нацистської окупації Львова активісти ОУН проголосили відновлення крайового правління Української держави... не поінформовавши про це німців. Це не була акція колаборантськи налаштованих українців-державників, а віддзеркалення ситуації, наявної у суспільстві.

Відтворити історію України у ХХ столітті, зрозуміти стежки і меандри тих, хто вів вперту (в тому числі збройну) боротьбу за її незалежність, фактично означає не тільки реконструювати минуле, а ще раз (укотре вже!) поставити «кляте» питання про життєздатність українського державницького проекту. І хто б і як не іронізував, кому б це подобалось або не подобалось, але саме історія ОУН і УПА була і залишається однією з важливих форм легітимації української нації. Ось чому такою гострою є проблема «повернення» саме цієї історії.

З одного боку, ніби всім зрозуміло, що вони боролися не проти, а за

незалежну Українську державу. З іншого боку, істеблшмент у добу Леоніда Кучми не наважився (а нинішнє «помаранчеве» керівництво ще не наважилось) сказати про це вголос. Натомість лунають голоси тих, хто безапеляційно стверджує, що «ОУН і її збройні формування фактично були поплічниками фашистських загарбників».

Коли б все було так просто, то не було б що досліджувати, про що дискутувати! Однак це складна проблема. Це виразно передав не бандерівець, а комуніст Семен Руднєв, комісар партизанського загону... у своєму щоденнику: «Націоналісти б'ють німців, але вони наші вороги».

Офіційні втрати України у війні становлять до 10 мільйонів. Всього, за сучасними підрахунками, СРСР у 1941-1945 роках втратив 32 мільйони чоловік. Це були, як співали в радянські часи, «дети разных народов». А у Кремлі підкреслювали (як, до речі, і нині в Росії почали підкреслювати) роль лише російського народу. Це не віщувало нічого доброго іншим народам і, зрозуміло, українцям, яким (комуністична партія) не довіряла за те, що вони перебували під німецькою окупацією і за те, що з 1944-го і аж до кінця 50-х років на західноукраїнських землях чинили спротив «но-

вому старому» окупанту.

Вже в січні 1944 року на засіданні Політбюро... Сталін виступив з промовою «Про антиленінські помилки і націоналістичні перекинуття у кіноповісті Олександра Довженка «Україна в огні». Кіноповість не просто критикували, а оголосили «антирадянською», яскравим виявом «націоналізму, вузької національної обмеженості». Це був виразний сигнал до чергової масштабної антиукраїнської кампанії, повний формат якої виявиться у повоєнні роки.

Ось чому прийшов час ревізувати один із корінних постулатів — про

визволення України. У 1944 році такого визволення по суті не відбулося, а відбулося **вигнання нацистів з території України**. Та війна після війни, що її сталінський режим розгорнув відтоді на західноукраїнських землях і вів аж до середини 50-х років — один з найпереконливіших аргументів... Однак є й чимало інших.

*Юрій Шаповал, професор,
доктор історичних наук.*

**Zerkalo Tyzhnja № 13 (541) Субота,
9-15 Квітня 2005 року**

For further information on this subject visit
<http://www.zn.kiev.ua/nn/show/543/49834/>
and <http://www.techcentralstation.com>.

Крок до примирення — об'єднання ветеранських організацій

Сьогодні, 23 квітня 2005 року в м.Києві за ініціативи Спілки офіцерів України в конференц-залі Центрального Будинку офіцерів України відбувся Круглий стіл «Примирення українських вояків-ветеранів Другої світової війни, які воювали в арміях різних держав — ключ до консолідації суспільства». В ньому взяли участь представники ветеранських організацій, політичних партій, державних, наукових установ та засобів масової інформації.

Всі ці виступи були пронизані ідеєю необхідності взаємопрощення та примирення серед ветеранів. Зокрема, учасник війни, кавалер орденів Слави та Великої вітчизняної війни Володимир Лавренів поділився досвідом об'єднання ветеранських організацій Рівненщини в єдину організацію. На рівні обласної ради вони тепер урівнені як у статусі, так і соціальних пільгах.

Учасники Круглого столу звернулися до Президента України із пропозицією видати Указ про визнання всіх борців Українського національно-визвольного руху 20-50-х років двадцятого століття учасниками боротьби за державну незалежність України і доручити Уряду України підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України проект відповідного Закону з передбаченням належних соціальних гарантій.

— Майдан-ІНФОРМ (Maidan website: maidan.org.ua)

The 60th Anniversary of Victory in Europe

While Canada commemorates the sixtieth anniversary of victory over Nazi tyranny and the contribution of over 40,000 Ukrainian Canadians who served in its military forces, we should remember that not all who fought for freedom achieved it in 1945. Among the countries for which victory rang hollow was Ukraine—the principle battlefield of World War II in Europe, where 607 German divisions were destroyed. Red Army casualties in Ukraine in 1943-44 amounted to some 3.5 million, with Ukrainians accounting for 50-70 percent of them. Tens of thousands of Ukrainians also fought in other Allied armies. According to recent research, Ukraine's total casualties approached 10 million. About 2.2 million Ukrainians were deported to Germany as slave labourers. More than 700 towns and 28,000 villages were completely or partly destroyed.

The Soviet Union, on whose side most

Ukrainians were obliged to fight, was neither a democracy nor a federation of equals but a Russocentric dictatorship. From 1939 to 1941, as Hitler's armies overran Europe, the USSR willingly collaborated with Nazi Germany. Under the terms of the Molotov-Ribbentrop pact, it annexed the western Ukrainian lands and deported some 320,000 residents to Siberia. Earlier, during the 1930s, the Soviet regime did its best to wipe out the nominally sovereign Ukrainian SSR by destroying its institutions, from the Ukrainian Orthodox Church to the Communist Party of Ukraine, killing thousands of intellectuals, breaking resistance to collectivization by means of a man-made famine that took millions of peasant lives, and Russifying the Ukrainian language and culture. By the late 1930s, forced centralization had gone so

far that Stalin and his associates considered doing away with the Soviet republics as administrative units.

In the western Ukrainian lands, reoccupied by the Red Army in 1944, resistance to the Soviet regime was particularly

strong. The Ukrainian Insurgent Army, formed in 1942 in order to combat the German occupiers, fought desperately to avoid the fate that had befallen the Ukrainian SSR in the 1930s. Research in recently opened archives has revealed the broad scope of that resistance: more than 153,000 insurgents killed and more than 134,000 arrested, with almost 66,000 families (more than 203,000 individuals) deported to Siberia. This was no marginal guerrilla action but a war of national liberation that continued against overwhelming odds until the early 1950s. ➤

For Ukraine, as for Eastern Europe generally, the "liberation" of 1945 meant the replacement of one tyranny by another. Pro-Soviet "democratic" governments were imposed throughout the lands occupied by the Red Army. They remained in place for more than four decades, until the fall of the Soviet Union ended the war's legacy of dictatorial rule from Moscow. President Vladimir Putin's statement of April 25 lamenting the fall of the USSR as the "greatest geopolitical catastrophe"

of the twentieth century shows that the Russian political establishment is not prepared, even now, to confront that legacy and break with it.

The collapse of Nazi Germany in May of 1945 did not mean peace for all of Europe. In Ukraine, as in other Eastern European and Baltic countries, the struggle for national liberation and self-determination continued on into the 1950s. In Ukraine, the war went on even after the armed struggle ceased: a war carried out

by the most brutal totalitarian tactics of the Soviet regime against human dignity, national rights, religion and the individual. The Ukrainian Canadian Congress calls upon the Government of Canada and all Canadians to recognize that the end of the war which destroyed the Nazi evil brought freedom to some but also saw continued occupation and misery for millions of others. For the sake of the victims of Soviet oppression, this must not be forgotten.

Ukrainian Canadian Congress May 6, 2005

Oksana's Wish

By Jean Kozelko

After the Second World War, my family emigrated to Canada. First we lived in a Manitoba mining town, and then eventually made our way to Sudbury, ON.

Because my grandmother was a good seamstress, we quickly got to know many Ukrainians, and being an inquisitive child, I loved to hear all those stories of how everyone ended up in Canada. But the story that would affect me the most was right in my own family.

When my mother-in-law passed away, my son asked if he could convert her old stereo unit into a bookshelf. There, inside the old turntable was a little stack of letters from Ukraine. I read each one and pieced together a shocking revelation.

The first letter began:

*"Dear grandma,
My name is Oksana. I am in grade six, and my wish is that you will write to me. You see I have no other grandparents, and I would like to brag to all my friends in school that I have a grandmother in Canada."*

It continued to say she liked gymnastics, and singing, and wanted nothing except to correspond with her grandmother.

By the time I finished, the tears were flowing. I realized that my husband had a step family that was never discussed. There were no other letters

from Oksana. There was a letter from a sister, and another from a friend but with no return address. After discussing it with the family, we decided that we would aggressively pursue our search for my husband's family. I wrote letters to all the available ad-

resses, and phoned information in Ukraine for the sister in Buchach. Unfortunately she Alzheimer's, but the family said they would try to help us.

About four months passed when finally a letter from the village arrived. It was from the postmaster. Inside was our unopened letter, and a small explanation. She said that she didn't know the family but felt she should at least give us whatever little information she knew.

In the late 1980s, within a one-year period, everyone had passed away, except for a small grandchild, which the father relocated to his village. She had no name to give us. We all cried. My husband grieved for the brother he never knew. I cried for little Oksana who never got her simple wish. My children were saddened as we had all anticipated a happy ending.

Another three months passed, when an unknown cousin, who had been contacted by the Buchach family wrote to give us further information and a better understanding of the situation. We then wrote to a total stranger, explaining who we were,

asking if Oksana's child was alive.

Nine months after our first attempt to find our family, we received a rather suspicious reply. Why after 30 years were we contacting them? This began our correspondence. We traded pictures, and caught up on all the missing years. Oksana died in childbirth, and her daughter's name was Julie.

In 1998, we went to meet our many relatives, and "our little Julie." We cried at the gravesides of a brother, his spouse, and daughter, but rejoiced at meeting our Julie. We left with the promise that one day she could come to visit all of us. While we continued to keep in touch by mail, and phone calls, we encouraged her to learn English.

I'm sure my story isn't unique. Many young people left Ukraine to work in Germany never to return because of the Communist occupation.

Ukrainians are strewn across the globe. Many for their own reasons have had no contact with the families they left behind. My hope is that someone reading this will have the courage to find their lost relatives. My spouse has discovered a family he did not know existed. Our visit was rewarding and meaningful.

Happily this story has a good conclusion. On April 12, 2005, we got a call from the Canadian Embassy. Our Julie has been granted a visa to come to Canada. So, for a short time this summer, she will be part of our family. And little Oksana will get her wish at last. We finally did write her back.

Jean Kozelko lives in Sudbury

Edward Danylo Evanko: Music Man with a clerical collar

By Christopher Guly

Amid all of Edward Danylo (Ed) Evanko's theatrical appearances—from roles in "The Music Man" and "A Little Night Music" on Broadway to "Candide," "Richard II" and "King Lear" at the Stratford Festival—one role proved to be prophetic.

Seventeen years ago at the Manitoba Theatre Centre, the Winnipeg-born actor, singer and recording artist was cast as a priest in "Tsymbaly," a story by Vancouver playwright Ted Galay about a fictional Ukrainian settlement in rural Manitoba.

"When the vestments arrived for the play, I recognized them," explains Mr. Evanko, his voice lowering to a hush for dramatic effect.

The liturgical garb was from Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Winnipeg's North End where he was baptized, where he received his First Holy Communion and where he was ordained a deacon on June 12.

On Aug. 6, he will return to the same church, lie prostrate before Metropolitan Michael Bzdel and become a priest assigned to two rural parishes (one at Rosburn, the other in Russell) in the Archeparchy of Winnipeg.

Having enjoyed a four decade-long career that included a stint with the BBC Radio Singers, hosting his own national weekly variety series on CBC Television, recording several albums (two of them in Ukrainian) and having guest spots in such TV series as "Chicago Hope" and "3rd Rock from the Sun," the 66-year-old rookie clergyman realized his priestly vocation only four years ago while living in Vancouver and regularly attending and doing the readings at mass at Holy Rosary Roman Catholic Cathedral.

"I was at an Easter Sunday brunch and the associate pastor came up to

me and said, 'Edward, have you ever thought about the priesthood?' I said, 'When I was an altar boy.' He then said, 'You only need say the word and you can be in Rome this fall studying for the priesthood.'

"I burst into tears and then said: 'You know, you're absolutely right. That's what I must do.' I didn't even say, 'Give me a day or a week to think about this.' It was like this door opened that I didn't even know was there."

That autumn, Mr. Evanko was on the path to priesthood and on a spiritual journey that took him to Pontificio Collegio Beda in Rome (as a Roman Catholic seminarian) and later, when he recognized his calling was to the Ukrainian Catholic Church, to St. Josaphat Seminary and Catholic University of America in Washington, D.C. and finally to Holy Spirit Seminary and the Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies at Saint Paul University in Ottawa—from where he obtained a master's degree in theology. (His thesis: "The Byzantine-Slav Funeral Liturgy and the Facilitation of Therapeutic Christian Grieving.")

Though he admits the leap from the stage and show business to spending four years under constant scrutiny in a seminary was a "humbling process," the now Rev. Evanko says the theatre proved to be a tremendous training ground.

"As an actor, you're constantly having to assess yourself because

you're the raw material for the parts you play and you can't allow some personality trait of yours to go unexamined."

But his new calling in the Church doesn't mean an end to his love for or connection to an entertainment industry that made him a star.

Academy Award-nominated actress Ann Blyth ("Mildred Pierce," 1945, for "Best Supporting Actress") is among the friends he has invited to witness his ordination to the priesthood.

And while he says he doesn't regret bidding farewell to his life as an actor, Rev. Evanko acknowledges he does miss teaching.

"I might be persuaded to pass on some of my knowledge," he says, before playfully adding: "Maybe I can help people have a second career."

COPYRIGHT (c) CHRISTOPHER GULY, APRIL 29/ MAY 5, 2005

Chris Guly was raised in Winnipeg's North End, where he attended St. Nicholas Ukrainian Catholic Church. He is an Ottawa-based journalist.

ПРИЧИНА ДОБРОГО НАСТРОЮ

Сократа запитав один з його учнів:
— Поясни мені, чому я ні разу не бачив тебе сумним? Ти завжди у добром настрої.

Сократ відповів:
— Тому, що у мене немає нічого такого, за чим би я жалкував, якби його втратив.

Останнє слово ... last word

Dear friends,

Many issues of concern to the UCWLC have been raised on the pages of *NASHA DOROHA* over the last 35 years. In reviewing the last four years that I have had the pleasure of working with you on our quarterly, I was amazed how wide ranging some of the issues are; and how eternal. Have a look and evaluate for yourself, or at one of your meetings, on how far the League has gone in dealing in some of them. Or, you may decide that it hasn't gone far enough, or that some critical issues have yet to be raised. Here are some excerpts from the *Last Word*:

■ *(Joanna Manning) ...mocked World Youth Day (Toronto 2002) and criticized the Holy Father for having paid inadequate attention to matters such as married priests, women in the church hierarchy, gay marriages, the abuse of children by clergy. By paying attention only to the "sex and gender" issues, she ignores the monumental work of John Paul II like bringing democracy to some 400 million people; contributing to the collapse of the USSR; mediating in the conflict areas of the globe. And let's not forget, his recognition of the martyrdom of nearly 30 Ukrainian saints is remarkable.* — ND 3(5) 2002

■ *We need to deal with our lack of influence; the growth of AIDS, poverty, trafficking of women in Ukraine; massive exchanges/partnerships without fellow Ukrainians; youth-to-youth programs; and yes, Ukrainian language courses.* — ND 2(8) 2003

■ *Where will the league be in 2064? The future is a discussion that happens in any successful organization. This is why UCWLC has embarked on MMOR [More Members Or Readers]. We need the new readers and members to reinvent our organization for the next 60 years.* — ND 3-4(14-15) 2004

■ *Most recently, evil failed in Ukraine again because the son of an Auschwitz survivor created the "Orange Revolution," because the people stood their ground, because democratic countries [such as] Canada and the United States were shocked that Russia would proclaim a fraud as victor; because freedom is a sacred need that cannot be suppressed.* — ND 1(16) 2005

Дорогі читачі,

Мені цікаво працювати з Вами в *НАШІЙ ДОРОЗІ*, оглядати те, що зроблено ЛУКЖК і прямувати в майбутнє. В цьому числі, яке відмічає 35-ліття існування та чотири роки під моїм кермом, перегляньмо про що говорилося в *Останнім Слові* і зробім підсумки — що осягнуто, а що ще до осягнення. Ось кілька цитат з попередніх чисел:

■ *Наша (НД) мета розглядати теми, які торкають Вас.* — НД 1, 2001

■ *На жаль, святкування 10-ліття незалежності України не принесло подібної ейфорії, як візит Папи.* — НД 2(2), 2001

■ *Чи потрібна критика в громадському житті? Позитивна критика подає альтернативи, пропонує щось іншого, можливо кращого, виробляє правильну позицію.* — НД 1(3), 2002

■ *Перш за все переконати уряд, що розвиток українців в Канаді — це справа і відповідальність уряду в рамках багатокультурності.* — НД 2(4), 2002

■ *Під проводом цих організацій (БУК, ЛУКЖК) ми маємо здорове українське коріння в Канаді для усіх українців та допомогли здобути вільну Україну.* — НД 4(6), 2002

■ *Існує міф, що ті українці, які не говорять рідною мовою, є пропащі для народу — вони не українці. Це не так.* — НД 1(7), 2003

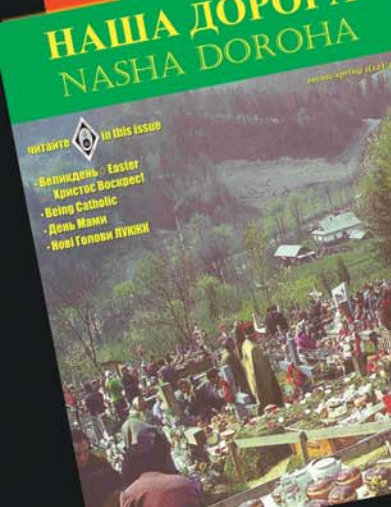
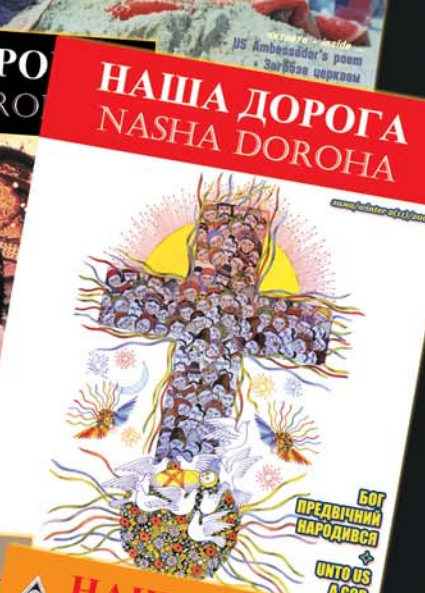
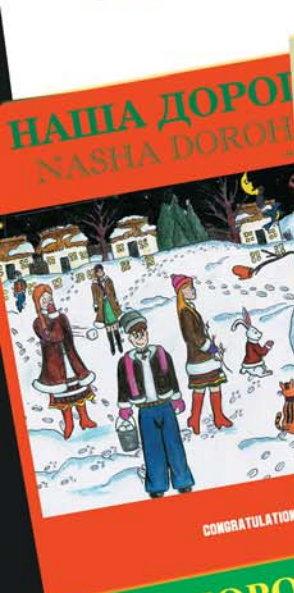
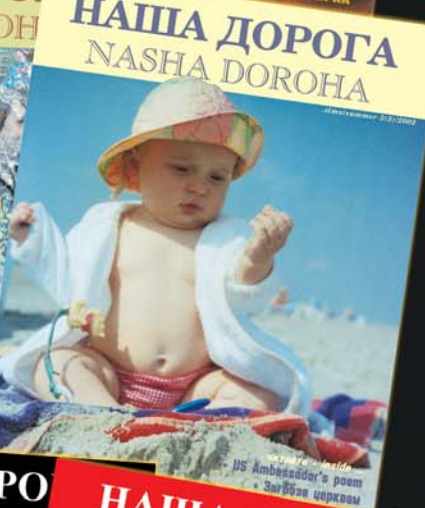
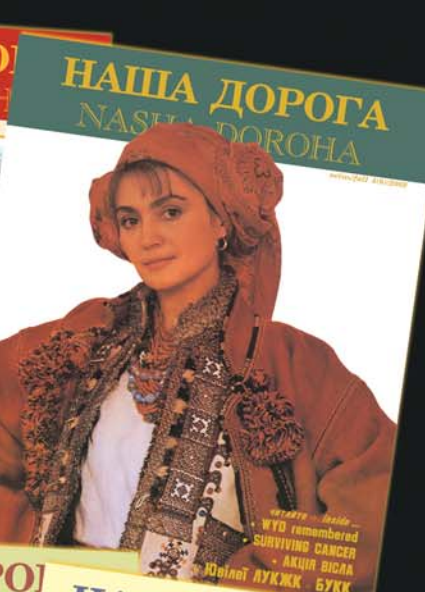
■ *Було б гарно та похвально, якби ми взяли за таке гарне діло і на наступне Різдво подарували хоча б один майданчик українським дітям від ЛУКЖК.* — НД 2(11), 2003

■ *Треба взятися до праці та вибрати гідних кандидатів до провінційних та державних урядів.* — НД 2(8) 2003

■ *Після 60-их років змінилися потреби, які підтримують цілі [ЛУКЖК]. Отже повинні змінитися методи до завершення цих цілей.* — НД 3-4(14-15), 2004

**Многая літа
НАША дорога ДОРОГО!
Many more fine years!**

30-ліття

Делегати XX-го
Конгресу ЛУКЖК
Реджайна
2001
XX Congress
of the UCWLC
Regina

